

a ki mint ember született, szenvedett^s végre: mint ember halt meg a keresztén!

Érted-e ezt Te ember? Érted-e és tisztában vagy-e e szónak — *Isteniség, szentetés és kereszt* — fogalmával? Tudod-e Te azt, hogy annak az Istennek miért és kiért kellett meghalni azon a keresztén? S azt az Isten, a ki senkinek nem vettét, a ki mindenkivel csak jól tett, hogy ki ölte s ki feszítette meg: tudod-e ezt?!

Lehet, hogy az is végzetek határozása volt, hogy az Istennek meg kellett halni.

A végzetek — írja egy régi szent krónika — összeültek az egben és tanácskoztak az ember sorsán. Az emberiség ekkor bűnében és minden rossziaságban annyira el volt merülve, hogy azt az örök kárhozástól csakis az egy Isten menthette meg. De a végzetek a megvaló Istennek retentő sorost határoztak. Át kellett neki menni a minden emberi nyomorúság, minden szenvedés és meghalnia a kín Kalváriá keresztjén. Szigorú, nagy volt ez a bűnhődés s ezt elviselni csak Isten volt képes. De nagy és még nagyobb volt az embernek bűne, a miért azt elviselni végeztet.

Meg kellett tehát Istennek halni az emberek bűneiért. És meg kellett kínkoztatni, feszíttetni s atól az embertől, a kinek élete és mindéneke: *ő volt a teremtője, a megváltozó. Oh te bűnös ember, mily nagy a te gonoszságod!* ... Te azt az embert, nem embert, Isten, a ki nekéd minden jötevéd, kikeresztre hurcoltat és meggyilkolták azon átkozott kezéid. És miért tetted ezt?

De nem tudom, igaz volt-e ez? Igaz volt-e a mithozok leggyönyörűbb és legborzasztóbb reggje? Vagy talán ez is csak egy olyan rege, a melyet képezel szült és az emlékezés tartott s tart fenn az örök időkig? Vagy talán egy olyan fantazisztikus mese, a mit tudni, olvasni szép és gyönyörűség, de hinni nem érdemes? Mese tehát: ...

Nem. Isten volt, van és lesz. (Ennek ellenkezőjét csak az atheista mondja) Ezt, Isten létezését mi hisszük. Mi elhiszük, hogy van egy fölöttünk való lény, a ki a természettestekre, az emberekre és mindenkire

vigézeivel nem szokott ám szóba állni. Lehet is nála jó barát (jó egészség) kápi.

Nagy, okórszavru hibát követnek el, ha a könyvhat meg nem említeném, a mely izletes, akár csak a legjobban készített raklevés. A pompás villás reggellet készítő kiskakácsa (hába no: még az ember fiatal) már reggeli 5-6-kor ott sürgölődik-forgolódik a tűzhely körül, kipirult arczzal és napfényes szemekkel. Süt, főz, tálat és rendezkedik, s mindent helyes és gyors elintézésel. Oly gyors, mint az ürge. Most ezt teszi, most abba kap és mindent jól csinál. — Ugyan ma te, a ki az szorgos és szép kis lány? — kérdezi tőlem egyszerű egy reggeli ószona időben *Mindenféle* Tamás, a ki nekem unoka nagybátyám. — Áh! ... hűnyortotam unoka nagybátyámra, erre a vén úrnőre, (agy legény) hát nem tudja? A vendéglőnék kis léánya. — >De jól jár vele valaki? — vételekék az én mindentudó nagybátyám.

A könyvha tehát jó és izletes, és mindenütt az egész izületben rend, szorgalom és figyelem. A kisközgály — a pontosság szemponyjából — páratlan. De hát ez is érthető: *Randolph József*, az O. P. E. első vezető bizottság elnöke itt a főpinczer, a kinek egyéb gondja sincs, mint hogy a szeretett főnököt mi legkisebb hibát se lásson, vagy tapaszaljon a vendégek ellátása körül.

(Itt ezen rövid jegyzetbe egy kis tükröt foglalk, a melybe a t. olvasó egy vendéglősnöt fog látni, a ki ezen név viselésre, hej

felügyel és vigyáz. Elhiszük, hogy minket és mindeneket az a felsőbb lény: az Isten teremtett. De nem csak azt: Mi hiszünk mindent, a mi csak az Isteni dolgotlani vonatkozásban van. Elhiszük tehát azt is, hogy Isten fia született, emberre lett, meg halt, értünk a keresztén és végre *feláldozott*.

Mi elhiszük tehát, hogy a csodás misztikus dolog nem mese. Nem, mert hiszen az ilyen dolog, esetek megtörténetésé, ha nekünk, a szemlélnők ezek nem is olyan mesés és mely titkoszerűen tűnnek fel, láthatjuk lépten-nyomon. A rég, közel múlt, a jelen: létévők az olyan eseményekkel, a melyeknek rendszerint lövege, hogy ez, vagy amaz jól akart tenni missal, ember-társaink! Kérvájait akarta előmozdítani és minden tényének alapszámja ez volt, hogy csak segíteni és segíteni másokon! Nem-e történnek s történnek meg már az ilyen esetek most és máskor is? Nem-e tudunk, nem-e ismerünk számtalan oly Isteni jó lelki lényt, a ki a saját maga jószágának lett áldozat? Ugye hogy ismerünk, vannak úgy bár most is olyanok, kik legkisebb és testileg feláldozzák magukat azért a *hiszteli bücsűért*; azokért a *hozzájuk teljes idegen emberekért*, a kik aztán azoknak a *fürdőjüket*, az *áldozatjuk* az *azal haláljuk meg*, hogy *éleveségek* legyenek. Nem-e így van, nem-e létezik-e ez?

Létezik és létezik. Az ember mindig rossz volt és hűlaldandó. Az ember hűlaldó lenni csak az iránt tud, a ki az ő romlása és megsegényesítésének szokott okozója lenni. A ki hűlaldó neki, a ki őt feldicséri és magasztalásával az égig emeli, a ki oly dolgotok tulajdonit neki, a melyek teljesítésére ő egyáltalában képtelen: igen, az ilyen iránt hűlaldó és tisztelő. Oh ti igen sótet lelkű és gonosz emberek!

De husvét van most, szent husvét napja: ne panaszokbólunk. Az emberiség ma ünnepli a világ Üdvözítőjét, a ki e nagy napon feláldozott s a kit meg tegnap keresztre feszített. Ma örömben minden, örül mindenké, hogy a poklok hatalmát legyőző Jézus Krisztusunk feláldozott! Vigad az emberiség, a szívek áhitattal, a lelkek magasztal telvék és az ajkáról búzó

de sok vendéglősnöt hivatottabb és érdemeobb.)

Ki ismerte a régi Szegedet, a melyre az árviz nagy csapas, de nagy áldás is volt? (Ha árviz nem jön, most Szeged nem második *Bpette* Magyarország-nak.) Jóság és látogatottságról híres volt az akkori időben — a 70-es evkeben — a „Szöllő-fűt” vendéglő, mely létezett a most is álló nagy *csodázdni takaripinczár* palatában. *Baveshitz Lőrincz*et, a „Szöllő-fűt” vendéglőst itt érte az árviz veszedelme. A jeles „Pinczi” tulajdonosnőjén, — ki még akkor nem volt név *Baveshitz Lőrincz* vendéglősnök — mint fiatal és bátor fiatal (hogyne, mikor alföldi magyar léány volt) levezett látni a szegedi árviz tengert hasító csónakon. Ezzel, kormányzott s a hogy jött; járt a víz tetőjén, mintha csak egy tenger mellett született halászlány lett volna. Általa a borzatnak kélt érdekességű árvizvesztés riasztalm, látta a víz alá merült Szegedet s a leomló hazákat, az art, az apályt, a vizháza hátakat és az árát lélté megmentésért küzdőket. Mind borzasztó és idegészítő jelenetek, a melyeknek még csak olvasassaker is rémülnek. Ilyenek csak a képreznetek szép, de rémes színpadián lehet látni. Mind ottól nem fért a bátor fiatal léány. A víz utáni másik évben lett szelét és hi hitvesse *Baveshitz Lőrincz*nek, a „Szöllő-fűt” vendéglősnök. Innen vették át a „Hévalászó” szállót, a melynek jó híre és neve azonnal meg lett alapítva. A régi vendéglő és — az Isten is vendéglősnök teremtette — kedves életmára által készült szálló szép látogatottságát örvendett az őt éven, a melyen át bírták. Ott é voltéle után *Baveshitz Lőrincz* kivette a *Pinczi* sörözőmakt, a mely üzlet vendéglősnökét már nyakra-főre buktaitott. És ekkor követezték be az elkerülhetetlen, végzetek által előt csapas, hogy az üzlet-és családát elhalloztott. Gyász lett s a gyászszal egy

ima és ének száll a legnagyobb és szebb esemény: az örök Istenességhez

Alkott légy Jézus, a ki a világot meg-szabadtította a gonoszól; a ki az ember-eket megváltoztat és azoknak hitet szerzelet, hogy az által üdvözüljenek. Hála és dicséret néked nagy Isten, a ki a Te gyarló népeidet nem hagyt elveszni. Imádkoz Téd-gek és kérünk, hogy hullásig meg bennünk, a te népeid. Igen, félséges Jézusunk, mi is a Te nepeidből, — a kiket Te véreddel megváltottál, a kikért tegnap meghaltál, vagyunk — bárha azoknak nem is tekinthetünk. Nem vagyunk erre méltók! ... De igyekezz és töre-kezzél fogunk, hogy erre érdemeket legyünk. És hogy ezen nemes munkánkban célt érjünk, Te hozzád folyamodunk és kérünk, hogy segíts bennünk szándékunkban, ezéljünk és terveinkben, e mai *utai szent napon feláldozott szép Jézusunk!*

(P—5.)

Független irány.

Dul a harc. A felizagott kedélyek egymás elleni villongása annyira fejlődött, hogy feledve a közös célt, az O. P. Egyesületet, ennek megvalósulását fenyegetik. A nézet-elteknek nem értek be az érvek tisztességes mérkőzésével, hanem feleslegtel a személyes tollharchoz előlédendő tetőpontjára. Mar színte megszoktuk a sok kihívó diszonans hangot, melyek képtelenség teszik a nevesebb törekvéseket minden reformalkotásra szakmánk érdekében, egyszóval eljutottunk egy ádáz küzdelem csatahelyére.

A ki érdeklődéssel kíséri az eseményeket és mélyebb figyelmet fordít a jelenlegi küzdelem alakulására, csakhamar meg kell neki győződnie arról, hogy a maskarabeharc intézői a nagy reform, az országos egyestlet felépítése ellen, mely ajs szándék, az öm-érdek, hűség, boszu stb. különböző szót árnyalok vezérlik.

szerezésen sors elő néző jövőre az egy 7—8 tagból álló árva családunk. A rossz üléstől ugyanis: hogy csinálhatna jó egy gyenge nő, a mikor azon az üzletben még a lepszakipinczert, régi vendéglősnöt, a dualból másabb reformu reménye, tere is hajótörést szenvedett. Dussó ott hagyja? Ha még szerződés nem kötötte volna; de így, ez esetben az ezeken átvett investimák vége. De hát őni kellett és egy családunk jelen és jövőjéről gondoskodni. Hogyan azonban, mikor a meglovó üzletben csak a létező vagyón elvételése biztos, de nem a megéltetés. De nem azért létezik s jár minden félrelen nélkül mári annyai bajok mellett és között, a bátor lelki *Baveshitz Lőrincz*et, hogy ezen agasztó létező körülményei el tudtak volna csigésztani. Egy mindenki tanácsa és proponálisa nélkül terbe vette, hogy a *tenéző „Pinczi”* sörözőmakt átalakítja *kávéházá* s a terev hirtelen télt követte. A „*Pinczi*” sörözőmakt és üdvözítő *kávéház* és sörözőmakt lett, és lett a mi nem volt. A „*Pinczi*” most Szegednek egyik legelső forgalmu üzletei közé tartozik s mindez, egy e szakmába minden tekintetben begyakorolt a józann gondolkodó nő műve volt, a kinek mi, midőn ezen példára méltó szép gyakorlat és tehetségűr elismerésün nyilvánítjuk, ugyanúgy mint a mi ügyünk, az O. P. E. úgyé pártoló nemes helyéne köszönetet mondunk ...

Egy kimaradt jegyzet.

Hogy a szöszögés vádjával ne illethessen senki, a legutóbb felbemaradt közlésemnél télt igéretetem, *Tóth Endre* ur »Milliomos», illetőleg »Milleniumos«-ra vonatkozó — itt változt meg. Azt ígértem volt ugyanis, hogy »megjegyzés» jön „Pinczi” után. De, tartva attól, hogy a megjegyzések iránt annyira ellenszenvvel viselőtö „Ujkor” szerkesztője

Résztünkől csak egy egyedüli nem szemlélték már tovább az indokolatlan támadások és a baránybörbe bujtatók és fátikus fogcsatogásait. Mi kibontottuk a szokmányos lobogókat és az Ujkor szemléivel követeltük azon jogunkat, hogy a társadalom elfogadjaljon mi is a minket megillető helyet.

Szakmánk terén a még megoldásra váró feladatok mint az az ősi hagyományserződés jelen ügynöki rendszertelenséget megszüntetni, csak a kizárólag független s minden önzéstől ment, irányt köveve, lehet. Ha független irányhoz tartjuk magunkat és óvakodunk minden szemelvény jellegű összeütöközéstől szaklapjainkban, az a bizonyos megnyugtató szebb jövőt tárókat előtűnt, mielőbb egy új áldásos korszak reánk, pinczérekre, a társadalom számúzóitjére. Vegre is a tisztos közlelmény csak megbotrakozással fordul el tőlünk, a sikertelen tollharcz, az egymás becsületesen való gazolás láttára és hallatára. Ezt megszüntetni jelen minden törekvésünk.

Haladjunk egyetértéssel, ne metassuk a romboló elemeket, melyeknek legfőbb vágya a viszálykodás magvát széjjel hinteni, haladjunk kezét fogva, ha nem akarjuk, hogy a nagy eszemenek hanyatlása legyen, mert lehetetlen elképzelni, hogy *mi magyarok képtelenek volnánk alkotni*, hogy nem allana annyi önerő és tehetség hatalmunkban, hogy megvédelemezők magunk és ügyünk a kappszag tehetetlen s durva támadásai ellen.

Ha képeztünk elé varázsoljuk a külföldi szakmánkra vonatkozó rendezett viszonyait kell, hogy minden magyar pinczér önértetén mely sebet ejtsen a tudat, hogy eddig nem haladtunk az Ujkor törekvő szemléivel. De haladjunk ezennél és a törekvés eredménye már is mutatkozik a léts. Országos Pinczér-Egyület érdekében alakult

még kitalál verni b. házá, akarom mondani b. lapjától, azért megjegyzéssel csak rövid leszek . . .

Nem kell talán kérdeznem, hogy ki az a Tóth Endre? Tudjuk mind, hogy egy szegei előkelő kavéház tulajdonosa, meg még mit is mondják a — de majd eszembe jut.

Tudja azt talán e lapunk t. közönsége, különösen mióta a vendéglők jéru utazon, hogy én a Millenium kévéházba nem valami gyakran látogathatók el. De mégis, az egy-kétszer ott lételem alkalommal sikerült annyi megjegyzést eszokolnom Tóth Endre után, (a ki — Tardy koma szerint — festői alak s a ki rendszeren a kavéházba járva főpinczér és pinczér urak közt szokta a magasabb értelemben szofias magyarzatját adni) hogy abból azonnal konzekvenziát eszmátnam, hogy ő kiscsoda?

Ritka szakmán, tapasztalat és értelemlen megáldott egyén, a kire a magyar pinczérség mindig azt mondhatja: *busaké lehetünk ná!* (Étt én is mondom, *Minden Tanács*). Különben csak láttam volna Nagy-Váradon, a hol élbe a pinczér-egylet előtt, *Sten Herrmann, Csopály Gyula, Körner Gyula, Szauer Kálmán és Freyfeld Már* főpinczér értelemszerűen alatt az összes számbavehető pinczér kártárs urak, vagy 20—25 kocsin voltak ki. Szép, nagyon szép jelenet volt ez: én ott voltam, Luttam. De meg is jegyeztem ám azonnal jó Bayer F. urnak, a polyháza vendéglő derek főpinczér urnak, mondván: *Nó tisztelt Bayer urnam, ez a Tóth Endre csabogyan hibába lépett erre az országgyűlési képviselő fóruma fogulatására!* Felelt nagy önértetén a jó Bayer ur: *Ó nem, hanem mi ragyunk hibások ő ré!* . . . Nesse nektek bográcslejtő Janusok, jegyeztem meg ezen egyénekre, a legészinteben jellemző kijelentése.

mozg. bizottságok bizalom tolmácsolásában, melyet főleg a Vendéglők Lapja nagyvazas szegénységi bizonyítványának köszönhetünk, s azon örült közlelmények, a melyben felhívja a belügyminiszter és törvényhatóságok figyelmét, a mozgalmi bizottságok munkájára. — (Köszönjük!)

A mi, ellenségeink nyelvet illeti, már megszoktuk tizenöt éves sajátjától, hogy szütlelen kigyót-békát kiálton, hogy *elírassza papir hasábjai felhívásokkal, nyílt levelekkel és cikkekkel eszofolt nyilatkozatokkal*, melyeknek sorából a sértett hiúság, a kenyér-irigység és gyűlöletnek aijas szenvedelmé szagurkí ki. És mindezek daczára annál inkább szilárdabb és törődenebb az a bizalom, a melyet a mi t. szakközlelményünk eddig is oly frappsul nyílvánított az O. P. E. ügyeit intéző, az elők. vez. bizottság, de különben Tóth Endre főtánczó és szervező iránt. És legszembetűnőbb, ez jellemző ellenségeink alárczát, s egyuttal: ez tőlüköz fényesen azt az igazságot, a mely a magyar pinczérség lét, jelen s jövőjének szent ügyét, a nyilvánosság szeme előtt képviseli.

Azért tehát előre tisztelt szaktársak, szabadon és független iránynyal: ekkor a szent igazság győzi fog. Lebegjen mindig lelki szemünk előtt a szép, a nemes czélnak a minden viszálykodás és gyűlölködéstől ment irány. Mi ne akarjunk, nem akarunk mást, mint elérni azt a gyönyörű jövőt, a melynek fényes hajnalhasadása az O. P. E. eszméje megvalósulása lesz. Ne törődjünk tehát a kívívó nekünk megnyugvástul az a tudat, hogy ellenségeink fekete lelkében az egoizmus töltötte föl sórt pótkot tanyáját.

Föl szaktársak! E lappal kezünkben mutatass meg, hogy már elég erős és alkalmu-

Ha valami olyan esetek fordulnak s adják elő magukat, a mi jég, halóság, vagy más ily felsőbb helyekhez tartoznak, csak *„menjtek Tóth Endrehez!”* — mondják a szaktársak. És az is utatjavítást és tanácsot, bármily ügyben és körülmény. A kis újjában van ő neki minden tudomány. Hát ha még szakdolgozó és olyasmiről van szó, a mi a szakmánk érdekeit előbbetelendő czéllal. Csak ekkor hallandó. A világon nem létezik senki, a kinek bármily feltett kérdésre meg ne felelje, hogy ezt, vagy azt — mint látni tenni.

Egy szók körül való tette és aemes kelletlenül leny, a kis ideálattal és a kik mindig eszik a minden jó és szépek szerkesztés óhajjával. Erre nézve különben elég jellemzők ezen szavak:

„A pinczérség ezen mostani rendszertelen helyzetében hova-tova el fog zúlni. Ez alól csak egy menekülthet, ha az ügynöki intézmény igájából szabadulni óhajt s ha erre nézve egyesül. Ezt kell tenni s erre törekedni. Ez volt nekem mindig ideálom és ennek valósulását is o hajtam látni.”

No tehát ezen szavakkal csak eléggé megmondtam, hogy ki az a *Tóth Endre*, az O. P. E. főtanácszó, és az Orsz. Nyugd. Int. főszervezője. Be kiré, hogy előbb eszembe nem jutott.

6. Proféta-szállo.

Proféta, Huggenmacher, Ferenccsics-kiré-ház. — Dejszen lesz még itt több is, a melyek mind sorra fognak kerülni. Most is elég tudtam kitalálni, hogy kibez menjek előbb: De hát — a világrét se — *Danczinger János* ura b. Hoteljában meg nem látogatni éj annyi vobna, mint nem respektálni a *Duánánál*.

(Folyt. kov.)

sak vagyunk a nehéz munkára, az „Országos Pinczér-Egyesület” felépítésére.

Boór Jenő.

Szervekedés és mozgalom.

Az O. P. E. gyűjtő-ívei kibocsátása.

Az O. P. E. alakítási külségei czéjjaira, az elők. vez. bizottság gyűjtő-ívet sorsszám szerint s nevelkre kialakítva székeltette. A gyűjtőt összeg, illetőleg a befőtött gyűjtő-ívek beküldése után a gyűjtő, valamint a gyűjtő-íven feltüntetett adakozók összegjei lapunkban telenként ki lesznek mutatva.

Mindezek után, ha t. szaktársainkban az O. P. E. megvalósítása iránt meg van az a bizonyos igaz ügybuzgóság és jóakarát, — a miiben pillanatna sem keteledünk — úgy ezen minden magyar pinczér érdekét felelőleg ily intézmény — *Országos Pinczér-Egyesület* — már legközelebb felállítathat lesz. Az elők. vez. bizottság az alakítás költségét már nagyjából előirányozta, a mi nem több, mint 5—6 ezer forint. Állítsuk szembe most ezen összeggel a létező 30 ezer pinczérnek csak a harmad, vagy a hatod részét. Mi esik egyre: S az a csekély forintra sem rugó összeg meger egy ily intézményt, a mely nekünk jelent és jövőt biztosít s a mely bennünk a honoratios ügynökök karmái közül kiszabadít.

Gyűjtésnek tehát kártársak, az önmagunk iránti szeretet és igaz ügybuzgósággal!

A kibocsátott gyűjtésre vonatkozó felhívás így hangzik:

Felhívás

az O. P. E. elők. vez. bizottságtól.

Kártársak! Az országos pinczér-egyesület előkészítést vezető bizottság az ő ténykedési folyamán azon tapasztalatokat szerezte, hogy a jelenleg alkalmazásban levő penzgyűjtési módszer nem az, a melyvel a czélab vezető országos pinczér-egyesület megvalósításához szükséges penzösszeget összehozható volna. Ezen oknál fogva elhatározta tehát az előkészítést vezető bizottság, hogy a szónokli mozg. bizottság *felhívásból* kiindul s az esztengomi mozgalmi bizottság által javaslatba hozott gyűjtő-ívek kibocsátása, a kiúzott célzát mielőbbi elérhetése okából, sürögösen eszközöltesse.

Az előkészítést vezető bizottság ezen határozatát foganatosítandó, van szerencsénk az igen t. kártárs urnak, mint az országos pinczér-egyesület elnöke ismeretes lelkes hívének jelen gyűjtő-ívműze azon reményemmel kézzel juttatni, miszerint On szoros kártársi kötelemnek fogja tartani azt, hogy a gyűjtés körül tevékenység által jelentékeny módon hozzá fog járulni ahhoz, hogy ezen szép és magasztos eszme, a mely a pinczérség létértekeit foglalja magában — mielőbb megvalósuláshoz jutthasson.

Felkerülj tehát Ont, miszerint jelen gyűjtő-ívet a tartózkodási helyén levő egy a főnök urak, valamint a kártársak s esetleg egyéb, szakmánkal szorosabbi viszonyban álló egyének között körözötteti sziveskedjék.

Unstólult óhajjuk Onnek azt a gyűjtés körül eljárásban a következőket:

1. Az adakozó fél neve minden esetben olvasható módon legyen kirívra;
2. az adakozás dátuma kiteendő;
3. a gyűjtőt összeg esztérőre, vagy a gyűjtés besztüntetésevel nem hozzánk, hanem a következő czumre postautalványon küldendő be: *Közlelménybank Szege.* — A postautalvány szelvényére a következő szöveg írandó: *Az országos pinczér-egyesület számlájára;*

4. a mennyeiben Ön a gyűjtést befejezte, kérjük a gyűjtő-ívet 2 tanuval aláírni s azt. **Rendelgék József Szeged** címen hozzáánk visszaszolgáltatni.

Megjegyezzük, miszerint az összeggyűjtőtől összeg feletti rendelkezési jog az adakozóknak hagyatik fenn, t. i. az esetben, ha az országos pincesz-egyesület 3 éven belül meg nem alakulna, az adakozóknek jogában áll adott összegetek a banktól visszatenni. Vegül megjegyezzük önjajuk hogy ezen gyűjtő-ívek kibocsátása a *működésben lévő mozgalmai bizottságok ügyrendjét teljesen változtatlanul hagyja.*

Fentiekben jelzett eljárás módosul kérem figyelembe vevésért kérve, szíves közreműködése iránt a legjobb reményeket tápláljuk.

Miután még kérjük Önt: Fozgága hazafiás és kartársi áldozatának kiegészítés kifejezését. Szegeden, 1899. április 10-án.

Tóth Endre,
főtítkár.

Rendelgék József,
elnök.

Jékny József,
titkár.

Mozgalom Számart.

Szatmáron újabb mozgalom indult egy, az O. P. E. érdekében alakítandó mozg. bizottság létesítése céljából. A mozgalom élen kiváló kartársunk, **Pongrácz Lajos** főpénztár és éle **Fejg Éde** és **Szabó György** lelkes szakértáink végzik az alakítási teendőket. Az előkészítést vezető bizottság részéről már meglette a szükséges teendőket. Sok sikert és szerencsét ügyünknek!

Jegyzőkönyv.

Felvetett a b.-csalmai mozg. bizottság 1899. febr. hó 15-én tartott üléséről.

Elnök **Leitgeb József** az ülést megnyitja, a tagokat üdvözlő és elrendeli a múlt évi jegyzőkönyvnek felolvasását és hitelesítését, melynek felolvasa után felhívja pénztárnokot a múlt évi pénztári jelentés bemutatására. Pénztárnok a következő jelentést teszi:

A b.-csalmai mozg. bizottság pénztárába, a létesítendő O. P. E. alakítási tőkéje javára 1898. május hó 9-ától 1899. január hó 1-ig befolyt 108 frt 68 kr. a következőképpen. Befolyt rendes tagsági díj 38 forint 80 kr., pártoló tagsági díj 27 frt. Jelvényekért 20 frt. Alapszabályokért 5 forint 80 kr. Hosszúretek József ur adományá 5 frt. Összevetélt alkalmával befolyt büntetés penzék 16 forint. Erzsébet királyné szobrára gyűjtött összegből fennmaradt 1 frt. Összes 108 forint 68 kr. Kiadás jelvényekre 20 frt 70 kr. Alapszabályokra 5 frt. Különféle kiadások 17 frt 98 kr. Királyné szobra 5 frt. Összesen 48 frt 68 kr., melyet előbbi összegből levonva, maradt 60 frt.

Elnök **Leitgeb József** ur egy magvas és határos bucsu beszéde kíséretében nyújt be az ülésnek lemondását, okul hozzával fel B.-Csabáról való elvonását. A tavozni készülő szerzett elnök helyébe elnöknek egyhangulag az A. T. ügybizottság és tevékeny alelnöke, **Vadász József** választottat meg, míg a **Voit alelnök** tisztjébe az A. T. közbizalma **Georgiánosz Kálmán** emelte. Ugyancsak az ekkor szervezett elemelőri állásba **Drobnics József** helyeztetett.

Elnök **Vadász József** ur megköszöni a bele helyezett bizalmat s ezzel kapcsolatban hatást keltő gyönyörű szavakkal méltítja t. elődjé, a tavozó elnök bókros érdemét, a melyeket, mint alapító, szerzett az ő igaz ügyüzeretése s az eszmének mindig hiú kártartása mellett, melynek is érdemeismerésül a b.-csabai P. A. T. igaz halja és ragasz-

kodása jelület indítványozza, hogy **Leitgeb József** aut az A. T. válassza meg díszelnöknek.

Közelkedéssel és egyhangu felkiáltással elfogadtatt.

Targyszorozat kimerítésében s miután még az új elnök tere kétó szavakkal buzdította a tagokat a mindvégig hiú kártartás és ügy-pártolásra, az ülést berekesztettnek nyilvánította.

Kmf.

Vadász József,
elnök.

Vozzeb Adolf,
titkár.

Jegyzőkönyv (másolat).

Felvetett a temesvári mozg. bizottság 1899. márczius hó 20-án tartott rendkívüli ülésén.

Jelen voltak: **Szabós Dező** elnök, **Toffing József** titkár, **Csontos Gyula** pénztárnok, **Lékis István** ellenőr, **Agóra Árpád** bizalmi felr stb.

Szabós Dező elnök a gyűlést megnyitja és elrendeli a múlt évi jegyzőkönyvnek felolvasását és annak hitelesítésére felkéri **Toffing József** és **Lékis István** urakat.

Következik a napirend felolvasása, titkár olvassa:

1. A temesvári mozg. bizottság végleges megalakítása. 2. A tisztikar kikészítése egy másod títkár. 3. Pénztári kimutatás. 4. Jelentkező új tagok felvétele és 5. Egyéb folyó ügyek elintézése.

1. Titkár felolvassa a tagok névsorát s megállapítja abból, hogy a mozg. bizottsagnak van 45 tagja, és pedig: választmány és bizalmi felrök 9, rendes tagok 36.

2. Elnök indítványára elhatározottat — tekintettel **Toffing József** kevés szabad idejére — egy II. titkár megválasztása, mely aláírta ugyancsak elnök indítványára **Boór Jenő**, mint II. titkár egyhangulag megválasztott.

3. Következik a pénztári kimutatás. **Csontos Gyula** pénztárnok kimutatja, hogy február 1-től befolyt összeg 26,80, ebből tagsági könyv díj címen levonott 10 frt, továbbá egyéb szükségletek mint postadíj, bélyegző stb. fejében levonott 3,68, maradt összesen 13,12. Itt vétettet határozatba, hogy a tagsági díjak egy-két pénzbeszedővel beszámolnak s a befolyt összeg a pénztárnokkal elszámolando és hónapontként ugyancsak pénztárnok által az összeg a „Szegedi Közművesbankba” küldendő.

4. Pénztárnok, a könnyebb ellenőrzés végett a nyugta-szelvényk beszerzésére elnököt kéri. Elnök a nyugta-szelvényk, valamint a szelvények megrendelésére titkár utasítja. A pénzbeszedéssel **Berthel András** és **Haudler Jenő** lettek megbízva.

5. **Lékis István** ellenőr indítványozza, hogy az utóbbi időben az előkészít. vezető bizottság főnökeje ellen intézett kvalifikálatlan támadások iránt a gyűlés fejezze ki rozálását s az O. P. E. ügyei intézőségnek szavazaton határralán s feltétlen bizalmat.

Gyűlés az indítványt egyhangulag elfogadja és megbörtanokozást fejezi ki a rágal-makkal tett támadásokkal szemben.

Titkár előbbi indítványra vonatkozóva, ajánlja, hogy csak **Tóth Endre** annak mint mozgalmi ügyünk vezérfelrakának szemlélését kell, hogy bizalmunkkal megtszertjük s azt neki egy díszlevel alakjában tudomására hozni, a melybe titkár szerint beletéendő az egesz intézőség.

Másodtitkár hozzájárulása után **Lékis és Boór** urak hozzájárulásával, elnök az indítványokat szavazás alá bocsjítja s azt az ülés módosított formában, *egyhangulag* elfogadja.

6. **Opocz József** pártoló tag az ülésnek bejelenti, hogy **Héts J.** alelnök tarós betegsége miatt nem jelenhetett meg és e miatt egyuttal kénytelen leköszönni állásáról.

Sajnálattal tudomásul vétetem. A megíredesttel alelnöki tisztségére elnök az ügy iránt való őszinte buzgósiságról Opocz urat ajánlotta. Egyhangulag elfogadtatt.

Több tárgy nem lévén, elnök a jelenlévőknek úgyirányz érdeklődésükét köszönőtel fejezi ki s egyben szp szávalban buzdítja azokat az O. P. E. ügy mellé kártartásra, miközben eltilti azokat, a kik hatalmi ügynöki berenzek befolyása által akarnak ártani és egyenlőséget okozni az igazai pincesz-egyesület észinté hívei közt. A „kártartás” legyven „jelző”-val, az ülést berekesztettnek nyilvánítja. Kmf.

Szabós Dező,
elnök.

Toffing J. József,
titkár.

Az O. P. E. temesvári mozg. bizottsága legközelebbi ülését április hó 10-én tartja.

A létesítendő O. P. E. szolnoki mozg. bizottság ötödik pénztárkimutatása.

1899. évi február hó 4-től márczius hó 4-ig a következők járultak tagsági díjainkal. (Rendes tagok 40 kr.) **Szűcs Miksa**, **Korönczy Sándor**, **Kopár István**, **Piszbay Adorján**, **Ungár Ferencz**, **K. Szabó Dániel**, **Szabó J. Béla**, **Fleck József**, **Braun Zsigmond**, **Dénes Kálmán**, **Grünwald Mór**, **Merkli Lajos**, **Engel Lipót**, **Marschner József**, **Szűcsy János**, **Gergő László**, **Müller János**, **Krajcsóczy Lukács József**, **Hábert Lajos**, **Nagy Péter**, összesen 9 frt 20 kr. (Pártoló tagok 80 kr.) **Fodor Dániel** ur, **Müller Mihály** ur, **Westher István** ur, **Wechsler Miksa** ur, **Vidovits István** ur, **Friedrich Vilmos** ur, **Schwarz Sándor** ur, **Kiridusz Imre** ur, **Vogel Antal** ur, **Pál Sándor** ur, dr. **Hasznos József** ur, **Varjas Ödön** ur, **Grtinwald Adolf** ur, **Bay József** ur, **Kelen Jenő** ur, a rendes tagok járulékaival egytt 21 frt 30 kr. Az eddig bejelített tagsági díjak 68 frt 60 kr. Összesen 89 frt 80 kr.

Szolnoki, 1899. márcz. 10-én.

Schrieff Frigyes,
pénztárnok.

Az O. P. E. előkészítéssel vezető bizottság rendes ülését ápril hó 6-án a Millennium kávéházba tartja.

Mindazon összegetek, melyek az O. P. E. alakítási költségére berkeszték, melyek az azok lekötött költségein ismeretli jóvó számnak, a melybe „Pénz-kimutatás” és „Pénzkezelési szabályzat”

Örök igazság.

Hogy az idők, emberek és a létfenntartási viszonyok, a természet rendje szerint mily változásoknak vannak álveteve, azt mi, magyar vendégdéliség és pinceszeg keserveken tapasztaljuk. Nem kell messze mennünk, vegyük csak e szad utolsó felj napjainkig: mily óriási változások mentünk keresztül. S vajon előnyöknek, vagy hátrányunkra?

A nyolcvanas évek elején meg csak megjárta, bár már ekkor kezdtek változni s roszabbodni a viszonyok, a mely jelenségét aggódóba láttak osztályunk felköltébe lelkűli és gondolkodóba esők, hogy hova fog bennünk vezetni annak fejlődése? Sejtés sajntek — a nemskora s tényleg — e szakra nevez — bekövetkezett szomorú időt.

Es történt ez időtáj, hogy azon fennköltébe szellemek, látván a közel jövőt s azon segített önjajta, össze-össze jöttek egy kis tanácsra és tervszervezés, és megpendítettek a nyugdíj eszmét, a melynek megvalósítása iránt mozgalmat is indítottak. *(Legelőbbi cselek létesítéssel az az ílélebbi könté meg munkaképtelenség állt szaktárs, öreg apját meggyógyításra minden esélyek ellen küzödtöttek továbbja.)* Csakhogy persze — a bifonossat meg akkor — ez nem ment olyan könnyen. Voltak ugyanis akkor többen, kik a jó időt fel-

használnak, jövőjükről gondoskodtak; voltak, kik egy jobb napot jövetéllé rentáltak; s mint mindig, akkor is voltak, kik a jó, szepet és üdvöset nem tudták, vagy nem akarták megérteni. De azért az eszme éhe maradt.

A megélhetési viszonyok változása folytán mi szakembereink is váltakztak és belátták, hogy az a nyugdíj-egyesület, ha meg is volna, nem is volna rossz. S ekkor újra akadtak, a közjó ügye iránt buzgó lelki és nemesen gondolkodók, kik az elszánnáit eszméit újra életre kellették s hosszú kitartás, nagy küzdelem és anyagi áldozatokkal sikerült nekik a nemes nagy művet befejezni. Elértezt a cél.

Ezután annak az elszegényedett s tönkrement vendégfőnöknek, nem kell azt a keserű pinczéri pályát folytatni, s viszont a pinczérnek sem kell már 50 éves korá után, keveslen kevéren tengődni, esetleg egyegy-másikkal a családdal, koldus módra nyomozgatni. El van tehát érve a cél és megadatik mindenkinél a kedvező mód és alkalom, hogy a nyugdíjintézetbe belépessenek. Csak taggagsá kötelezettségüknek kell, hogy meg tudjanak rendesen felelni. Igen, de kik tudnak e kötelezettségnek megfelelni? A vendégfők, kavcsok és a tehetősb pinczerek. Azonban a többi pinczérseg, a mely a nyugdíjintézetnek a zömét képezte, az arra nem képes. S miért nem képes? Lassuk csak.

A pinczér pályá a más pályáktól megvált elemek beözönlése szabadon van hagyva, és ez a beözönlés, (különösen a mások nyugdíjintézetnek van) minálunk is főszokású a rendszeresen ügyünk helyközvetítés folytán, a mely is az összes pinczérjainknak jó kutforrása. Abban rejtek tehát az egész dolog, hogy nincs megállapítva, hogy a pinczérnek hol kezdődik? Az ügynőkök legelőbb az legjobb szakerőket melőzik, mert a más pályától megvált egyen, a közvetítésért neki jobban fizet. Ők (ügynőkök) azzal mit sem törődnek, ha az az igazi szakember éhen is hal. De sőt még szándékosan melőzik, csak-hogy a mielőt több s busisban honoratuk kapják. Mi tehát, szakmát tanulni pinczérseg, nem vagyunk egyéb, mint az ügynőkök praedica, a kik bennünk szaporitának és annyira szaporitának, hogy ma-holnap annyi a pinczér, hogy egy-mástól nem is bír mozogni. És ez így is lesz mindaddig, a míg az ügynőkök kezzei bajunkon segítve nem leerd. Mert e nélkül a mi számunkra, hába alkottatott az a gyönyörű intézmény, a nyugdíjegyesület.

De mi bizunk azon fenkőlt gondolkodásu s osztályaink sorsát szívóknó viselő nyugdíjainkat, a kik minélünk a nyugdíjegyesületet is megalkották, hogy nem fognak bennünk magunkra hagyva ezen nagyszabásu munkánk, az Országos Pinczér Egyesület létrehozatalában. Különbön hozzájuk, ebből kérelnünk nagyon esékely, csak annyiból ami, hogy a t. szállások, vendégfők és kávév uraknak egy kis jóakarattal és erkölcsi támogatással legyen velünk. És mi hiszünk és reméljük, hogy szakfőnök közül ezen esékely kérelnünk egy sem fogja megtagadni.

Ti pedig kedves kártársak, hazánk jótanául gondolkodó s értelmes pinczérsegé — a kikhez szólnak ezen sorok — most már meggyőződhetek arról, hogy én és még több ügybuzgó pályatársak mert ajánltuk nektek az „Ujkor“-t. Első sorban, hogy az O. P. E. eszméjét megismerjétek és azt a lappal még tovább terjeszthessétek. Másod sorban pedig el voltunk készülvé arra, hogy fognak akiből a pinczér és Judások — háisz ügynők-féle szándékítás — a kik bennünk és az összes pinczérseg megszégényítése és támadására törnek. Ez, a mint tapasztalhattátok is, bekövetkezett. De leközeltük s a fias merénylét és ragalmakkal, a nyilvánosság felőléseke elé állítottuk őket. Most már, mint más sok esetben, ebből is láthatjátok, hogy kik a t. igaz-

barátok és jókarotok. Az „Ujkor“-t a mi igaz barátunk és egyetlen fegyverünk, a mely megvéd bennünk tamadóink, rosszakaróink és minden ellenségünk ellen. Szörösetek őt és pártjátok az O. P. E. eszméjét, a t. ügyteket, a melyet a mi lapunk képvisel s a melynek megvalósulásáért elszánt bátorsággal küzd.

Az igazság örök. Az igazság létezik örököl fogva és fog létezni örökké. Az igazság, a kárhazat bünébe esetteknek időrdőre sikerült eltakarni, leplezni, de elnyomni nem tudták soha. Mert: az igazság élt és örökön él!

Hegyhéti Sándor.

A megnyilatkozott közvélemény

Magyarország pinczéreihez!

Magyarország e végvárosából jön a szózat hozzátok!

Hangozzon el ez a szózat mindenütt, ott, hol tisztességes, magyar pinczerek vannak! Hangozzon el ott, hol az Országos Pinczér Egyesület magasztos eszméi termékeny talajra találhat, végül jusson oda, hol még eddig nem tudták, nem akarták megérteni, hogy mi az O. P. E.!

Megbörtönözva olvastuk a »Vendégfők lapja«-ban azokat a kvalifikálatlan támadásokat, a melyekkel említett nyomtatvány az O. P. E. magasztos, üdvözöl eszméit bemocskolni akarta.

Undorral fordulunk el tőle, mely feladatát tűzte, támadásait minden és mindenki ellen irányított, mely az O. P. E.-hez csak tartozik. Az O. P. E. gyümölcseit minden józan gondolkodásu tisztességes és hazafias pinczér, annak megalapítása után, a legrovidebb idő múlva élvezni fogja.

»Az kiált legelőször, a kinek a háza ége!«

Az ügynőkök sietve soroloznak az ügynők-szerkesztő zászlaja alá, melyre az van írva, le az O. P. E.-el, mert akkor nekünk végünk van.

Az eszme diadala uton van. Diadaltutját Szegeden, az Alföld metropolisában megkezdte és folytatta mindentű, hol tisztességes, derek, hazafias pinczerek vannak.

Feltartani nem lehet! Ne is álljon senki az utjában, mert azt, mint egy követ a homöpolgyó lavina, el fogja sodorni.

Ne álljon senki az utjába, mert ott van a derek pinczérseg, melynek elemi falánként sorfalat képeznek, és azt kiáltják, az eszméhez csak testünkön át lehet jutni!

E falánk pedig oly erős, hatalmas, hogy azt senki fia nem törheti többé át.

A megvalósulás csak örök kérdése, a diadal akkor teljes lesz. Ne hagyjátok magatokat megtevésztetni, hanem hirdessétek fennen az igét: »Viribus unitis!«

A diadal gyümölcse a tietek lesz.

A »Vendégfők lapja« nem átalotta még az »Ujkor«-t is megtámadni.

Mi az »Ujkor«-t nem védjük, már az iránta való nagy tiszteletünk miatt sem, nem szor az védelemre, megvédi a »Vendégfők lapja« feletti szellemi túlsánya önönmögát is.

Olyan magas színvonalú lap, mint az »Ujkor«, mely oly önzetlenül szolgálja a pinczérseg jól felfogott érdekeit, nem szorul a mi szerény védelmünkre.

Azt a mocskot, a mit rászórnak, lerazza és az visszaszáll azokra, kik őt bemocskolni akarták!

Magyarország pinczérei! Legyetek ott, a hol a pinczérseg érdekét védeni kell, szálljünk sikra a diadal metelöbri teljes kivívásáért.

Ésküdjünk meg a zászlón, melynek hordozóivá szegődjünk: Isten bennünket úgy segedjen!!!

Ujvidék, 1899. március 25.

az »Ujvidéki magyar pinczér asszultárság« élnöke: **Mayer József**, díszelőnöke: **Mayer József**, szállások, **Wagner János**, főpinczér. **Lincazmer Gyula**, a m. p. a. pénztárnoka, **Rudnyiczky Kornél**, Szeghalom Károly az ujdéki m. p. a. titkára és az Ujvidéki Magyar Pinczér Társulat valamennyi tagja.

A nagykarólyi mozg. bizottságtól a következő bizalmi nyilatkoit sorokat vetjük:

T. Szerkesztő ur!

Mi altulítottuk, mint az O. P. E. érdekében alakult m. bizottság, el nem mulaszthatjuk, hogy mindazon sertő nyilatkozatokat és támadásokat, a mik a »Vendégfők Lapja«-ban megjelentek, el ne itéljük, sőt Tóth Endre, Hír Irántó, Tardó Gábor és Hegyhéti Sándor urak iránt eddig tanusított bizalmunkat továbbra is fenntartjuk és bizottságj annyival is inkább, mert fentvezetett urak a létesítendő orsz. pinczérsegület megalakítása körül anyagi és erkölcsi áldozatokat hozva, nemes buzgalom és őszinte törekvésük által már eddig is elévülhetetlen érdemeket szereztek maguknak, amiért is fogadják nagyrabecsülésünkkel és bizalmunkat.

A nagykarólyi mozgalmi bizottság nevében:

Blau Isidor sk. **Gyurosz János sk.**

elnökök és jegyzők.

Tajtinger János sk. **Bors János sk.** **Scheffer Dező sk.** **Schwarz Jakab sk.** **Keszler Gyula sk.**

m. bizottsági tagok.

A pécsi vasuti vendégöl ügybuzgó főpinczértől, **Háry Lajos**tól a következő sorokat vetjük:

Tk. szerkesztő ur! A mi V. Lappát többször olvasott, s a mi ügyünket védő »Ujkor«-t ellen iránlyól a fias formádegenéért megvelem és hiszem, hogy ezen véleményem van velem minden értelem és szakmájút szerető kártárs.

Pécs, 1899. márc. 26.

Kártársi üdvözléttel

Háry főpinczér.

Ellenségünk, az ügynők lapban egy gyűlölet hangján megjelent hazug koholmányra a b.-csabai mozg. bizottság elnöke a következő üdvözlöt küldte be közlés végett:

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

A »Vendégfők Lapja« 6-ik számában (mely csak véletlenül jött kezéimhez) olvastam, hogy a b.-csabai P. A. T. a szegedi pinczérseg és titkárak több ízben zaklattak volna az összegyűlt penzösszeg átvételére. Ezt nekem tudnom kellene, de nincs róla tudomásom, miért is kénytelen vagyok kijelenteni, hogy a nevezett lapnak ismet *közömbi miltálatott*. Tudja meg továbbá az a pinczérnek nagy ellensége, hogy mi nem gyűjtünk egyévre, mint az O. P. E. Egy. létesítésére és pénzkészítésük minden zaklatás nélkül is készségűl hozzátjuk rendelkezésükre.

Továbbá fogadják k szerkesztő ur a főszerkesztő ur a b.-csabai P. A. Társaságunk legmélyebb elismerését és bizalmát mindazon

tántoríthatatlan fardozásuk és férhas kitarúgásukért, melyet az O. P. E. Egyesület létesítése körül eddig is elkövettek:

Maradtam kiváló tiszteltetel

B.-Csaba, 1899. márcz. 24-én.

a b.-csabai P. A. T. nevében

Vadász József,
elnök.

A Budapest Székesfővárosi Szakácsok bálja.

A „Budapesti Szakácsok” bájáról — melynek feladvásáról már a múlt számunkban írtunk — újabbán *Holcher Zeigmond* úról, az *Országos kerékhálózat és iparszomszóló, Országos kerékhálózatok végteleje és az Országos kő- és kőgyémántok fűtési-egységei* kiváló szakértéséért és hőmérő vendégszerzéséért a következőket kapjuk:

A „Székesfővárosi Szakácsok” Nagys. Glück Frigyes úr vendéksége alatt, márcz. hó 7-én rendezett bájára a páratlan díszes és művészenesen kiállított meghívók a következő tartalommal lettek szövegei:

Meghívó a „Székesfővárosi Szakácsok” Nagys. Glück Frigyes úr vendéksége alatt, folyó évi márczus hó 7-én, a „Nemzeti szálloda” összes tereiben rendezendő bájára. A Bálnák füzete javára és a szakácsok egyet alkalmára fordítandó. Elnökség: Nagys. Glück Frigyes úr vendék, Jurkovich Ferencz bál-elnök, Lauther Károly, elnök, Tóth Árpád alelnök, Mayer Leonard házagny, *Holcher Zeigmond* rendező, *Friedrich Antal* II. pezartnök, *Dezsek Lajos* II. pezartnök, *Menni Lajos* titkár, *Tobias Miksa* ellenőr, *Székely Rudolf* ellenőr. Rendező bizottság: *Baldinger Károly, Bótes József, Brethauer Henrik, dr. Bürger Gyula, dr. Bürger Gyula, dr. Bürger Károly, Dankovszky J. Ferencz, dr. Deák Károly, Erdős Lajos, Fátter Károly, Fekete Mihály, Fischer Ferencz, Fiedorák Sándor, Goller Henrik, Halbert Albin, Hass Friedrich, ifj. Hegyesz Edl, Hegyesz Sándor, Hersey Károly, Holczky Mihály, Hunk József, ifj. Huszár János, Javorosics Rudolf, Kőrösnagy Károly, Kedressy Sándor, Kocsány János, Laspoly György, Mark Károly, Morozing György, Papp István, Pándel János, Rupp Alajos, ifj. Rupp Richárd, Schorf József, Schneiderhoffer Vilmos, Schoder Miksa, Schorer Ferencz, Székely Miklós, Tóth József, Wagner László, Weiss János, Weidlich Antal, Zeiner József.*

A gyűvöltyi sikerről végződött bálon, a melyen százasoknyitunknak — *Egyszeri szállás, vendéglő, kérésés* — a legelőkelőbbjei, mint: Nagys. Glück Frigyes (vendék), Nagys. Gundel János, Stadler Károly stb. vettek részt, a következők ízettek fölül:

Nagys. Gluck Frigyesné urholgy, szállodásné 120 fr, Nagys. Gundel János ur, szállodásné 10, Nagys. Simon J. ur, szállodásné 5, Nagys. Ilies József ur, szállodásné 5, Nagys. Komar Antal ur, szállodásné 5, Nagys. Bürger Károly ur Hung. igazg. 5, Nagys. Wiczenecz Martin és Julia Sz. Temessvár 10, Nagys. dr. Biszitz Gyula ur magánzó 10, dr. N. N. ur Royal szálló 4, Marschall József ur magánzó 3, Kammer Ferencz ur magánzó 5, Schmidt J. ur Royal igazgató 5, Kovács J. ur Nemz. Casino vendég 5, Forster Konrad ur vendég 10, Petanovits József ur vendég 10, Cserna Károly ur vendég 5, Hücl József ur vendég 5, Holcher Zeigmond ur vendég 10, Schwarzer Ferencz ur vendég 5, Brethauer Henrik ur vendég 5, Dankovszky Ferencz ur vendég 5, Tóth József ur vendég 5, Dvorack Alajos ur vendég 10, Stettner Ferencz ur vendég 10, Emm János ur vendég 10, Drexler Béla ur vendég 15, Puzter György

ur vendég 5, Mucsányi Károly ur vendég 5, Valentin Antal ur vendég 5, Szalkay Róbert ur vendég 5, Papp Emil ur kavés 5, Habada Ferencz ur kavés 4, Reizenleimer Antal ur kavés 3, Gall A. ur Fiume kavés 3, Gräblich Mihály ur kavés 5, Mann János ur kavés 5, ifj. Haggenmacher Heinrich ur sórgyáros 3, Rajahaj Lajos ur első magyar r. sórgyár képviselője 5, Budapesti Lloyd szerkesztője 5, Löwenstein Sándor ur, kereskedő 10, Simon István ur kereskedő 5, Mayer József ur halkereskedő 20, Porly P. ur kereskedő 5, Engellhard H. ur halkereskedő 13, Kotányi János ur paprikakereskedő 2, Fanda Ferencz ur halkereskedő 5, Kovács László ur (Nygyvár) csemegyekereskedő 5, Fisch Marcus ur baronfőkoreskedő 5, Kocher Károly ur mérészár 4, Holzer S. ur mérészár 5, Simon János ur mérészár 5, Braun Samu ur mérészár 5, Reichel Károly ur mérészár 5, Törley J. és társa pezsgőgyáros urak 3, Gottlieb Krausz pezsgőgyáros Bécs 3, Jurkovich Ferencz ur konyhafőnök Hungaria nagy sz. 20, Mayer Lenárd ur konyhafőnök Csehország 5, Bürger Gyula ur konyhafőnök 6, Kocsány J. ur konyhafőnök 5, Mark Károly ur konyhafőnök 5, Ecker János ur konyhafőnök 5 és Jaroszevics J. ur konyhafőnök 5 fr.

A világ legszebb városából.

Irtó: DÉNEZS MIKLÓS.

Mi, kik túl a határon, távol szép hazánktól, vagyunk itt a messze idegenben, fájó szívvel gondolunk néha néha vissza s ti reátok szeretettel honfi karszántak, a kiknek megadotát az, hogy részt vehetnek egy gyönyörű eszme diadalra jutásában. Mily szép, mily dicsősen szép ez az eszme, a melynek megvalósítását mi öhajjuk és a melynek megvalósítását ti faradoztok.

Fáj szívünk, hogy a nagy eszme nemcsak küzdelemben ott nem lehetünk, hogy a czel eléréséért mi is nem küzdhetünk.

De ti, kik bár a czel létesülésén szívetek s lélekkel vagytok s kik még a szülő hon határán túl nem voltatok, ti nem tudjátok, mily nagy ez az eszme: ti nem tudjátok, sőt még csak fogalmat sem alkothattok nagyságáról az O. P. E. eszméjének. Ez az eszme oly nagy, hogy mi, magyar pinzerek az előtt mind leborultunk, igen, szeretet karszántak. Ezt mi tudjuk csak, a kik külföldön élünk, a kik itt a külfölden látjuk szemekkel és tapasztaljuk, hogy az a pinzer itt is, mint mindenütt, egy és ugyanaz: szorgos és tevénytelen és... nem szabad! Bár az igaz, hogy itt külföldön, egyik másik karszant, egyben műveltség s tapaszlatosságya folytán előbb juthat egy kis jobb szerenéshez, mint odahaza. De mi az is, miennyi? Mi jelentősége, mi értéke van egy két karszant jobb módja és szerenésének akkor, a midőn egy ország összes pinzér szabadsága, függetlenessége s jobblelőré válna szó? Itt ilyenkor egy, kétő, tíz és száz nem véték tekintetbe, nem olvas számot, a midőn az összeségnek, mindnyájunknak közzjáról van szó.

De, bár ha mi nem is vagyunk köztetek s viselhetjük a ránk eső tetleges részt, a szép eszme harcából, azért mi sem vagyunk összetett kezekkel tétlen, s nem nézünk a tényékek folyásának zájól hullám gördülését. Mi is tettünk és teszünk és szolgáljuk úgy, a mint tudjuk s értjük, a mint a mi csekély erőnköl kitélek, a mindnyájunk egy szent ügyét. A mint ti, ugy mi is zászlótl tartunk a kezünkben, s míg ti otthon foglaltok terét az O. P. E. eszméjének, addig mi itten az idegenen hódítunk földet és készítnék helyet ti, a létesítendő O. P. E. tagjai számára. Ugy van,

Mi azt akarjuk elérni, hogy azon O. P. E. tagjai, egyszersmind legyenek tagjai a mi külföldi magyar körünknek, és viszont hogy annak tagjai lehetessenek a mi körünköz tartozók, a külföldi összes magyar pinzerek, így érjük csak el azt a felségsen czelt, hogy a létesítendő Országos Magyar Pinzér Egyesület tagjai, a magyar pinzerek nemcsak Magyarországon s Brestben, de odahaza lesznek mindentel, mint Londonban ugy Parisban, a világ legszebb városában, a melyről — mint azt már megírtém volt — közlém ismertetőleg az itt következőket.

Mi, magyarok, ezt énekeljük szép hazánkról:

Há a föld lenn találok,
Ugy hazánk bokrata fűz...

Hát a francziák? Ők másoknál hajgyák megnekelgetni országukat. És ha bennem az a képesség volna, én is megnekelném. Mert szépek tudatátlanság s majdnem a legszebb hazámok közül a francia hon. Róna, bereze, folyója, tava, tengers s a mi a természetnek díszes és szépsége, mindene van. Levegője nagyozó fűszta és egészséges, víznyal — mint egy államnak sem — rendezettek s nepe, lakója; rolszenyves és kedves. Mintha csak egy testvér volna a magyarral. Rokszenyvenek velünk, szeretnek bennünk és sokasainkat.

Hansztor voltam szentantya Parisban a „Bour de Bonnois”, „Grand Café” és „Restaurant de Chateauf”, a midőn egyegy kedélyes francia társaság muszállatára fölébe a mi özányainkkal azokat a szép magyar notákat. Piane a megbolgolt *Pálkát* Ferő majdnem minden előkét hazhoz hivatalos volt, s nagy színen a most is eleve virágban lévő *Rigo Janos* is, kik is vegtőre, mindketten el jöttk szerető: *Pálkát* egy bároné, *Rigo* pedig *Chimay* hercegnő által. Nem így vagyunk az angolai, a ki nem ismeri, nem tudja, hogy mi az a magyar: ő a magyarral nem fraternizál. Özányzenéket kedvelni szok meg is tapsolva, de csak azért, mert teszik neki: lehet talán, a külföldön mindig féss huszár egyenruhát viselő báron arzu özányi, vagy a bárn fia által, a hegedűből kicsatl gyönyörű áriák?

Van-e a világon, a civilizált emberek sorában valaki, a ki Parisból még ne hallott volna? De talán azt nem is kell kérlelnem. Paris tudja, ismeri mindenki, ha nem Lításból, hallásból, Szepszegeől, műveltségéről és minden telátnében kiváló tulajdonságairól beszéltek s irak, nemcsak újságok, de még a kalendáriumok is. És a miket arról ezeken olvashattunk, az majdnem mind megfelelő a valóságnak. A francia, különösen a parisi, művelt, szélemes, udvarias és vig. Nincs, nem hiszem, hogy volna a világon még ly vigkedélyű nemzet, mint a francia. Ennél a böhém vérű nemzetet a szomorúság, a gyász, a bánat, csak pifanag tar. (S ennél a világon nincs olosoabb dolog.) Az ő kedélye mindig csak kedvre és mulatásra hajlik. S ez látszik is és lépten-nyomon észrevehető Parisban, a világ legszebb városában, a melynek tündérországúri fényes palotáinak között lehet messzerről látni — *1900. párisi világtalálás* — az egész világot. Előre örülök, hogy ekkor az én elevenőző kicsinyiségem is lesz látható, sokadalmában a nagy világnak, diszében a vén Európának: a Parisban.

Most pedig leírom röviden — mi kissé bennünk is érdekelhet — az invenczés és delikat izleselőre is nagyon ismert francziák annak érendjét és az ily alkalomokly szokasait, mi egyszersmind azon karszántaknak ajánlok figyelmébe, a kiknek vagyta van külföldre kijönni. Mert hátha: minzest tudni jó, és nagyon fontos.

A franczai *serriez-* és *menn-jükkel* — mint jelen korban — már a XVII. században túlszarmadtak az összes nemzetekben. Ha egy idegen genry rész ves (tegeloszór) egy előkelőbb francia társaság *diner-jén*, mintegy önkéntelen barmul azon ügyes utalás és elkészítés felett, a melyet, alig hiszi, hogy kezek készítettek volna.

Tudnunk kell azt, hogy itt különföldön az étel nem egyszerűen evőtányvára fétalálva jön ki a konyhából, hanem egészben. U. m.: *hal, békérlészet, aloyan, pályka, fogoly, fűszár stb.*

Nem elég tehát az, hogy az a pinczer csak felszolgálni tudjon, de kell hogy értsen a konyhából kijött szép féltrancsözösait hoz is. Megjegyzendő még, hogy a konyhából feljött a szepen felszolgált étel, mielőtt féltrancsözvára lenne, azt meg kell először mutatói a vendégnek. Ugyeintse kell továbbá a pinczereknek, hogy a sültkehez való mártás (sauce) és garnitúrát (pl. fűszeket, mustar, bors stb.) már idejében felszolgálva s elkészítve legyenek.

Felszolgálás: Mikor már a társasághoz tartozó aróvó vendég is leült az asztalhoz, szolgálnak fel a sör. A hal-étek után következik a közönséges fehér bor; az az *entrée* után vörös bor; a második *entrée* után csemege bor; tészta által champagne (pezsgő). Dessert. Az étetek teljes befejezése után az asztalról — az abroszon kívül — minden le lesz szedve és tisztítva szepen. Ekkor következék *kávé* és *liqueures*.

Küvetélszolgálatnál, különösen családiós társaságai, a kávet nem csekszékben köntögeve felszolgálnak, hanem ezt a legudibóbb helyre ez kell temni. Ellenkezőleg a *liqueures*-nek, az a legutalábból helyre ez tetetik.

Étkezés és étlaprend: *Leve déjeuner* (reggeli). Reggel 8 és 9 óra között van az áll rendszeren a következőkből:

Café au lait (tejszavó, ritkán tea)
Beurre (vaj)
Pain (kenyér)
Omelette à la coupe (agy tojás).

Ilme déjeuner (villás reggeli), mely rendszeren délután 1 és 2 óra között van, áll a következőkből:

Beurre (vaj)
Pain (kenyér)
Hors d'œuvre à la Russe (mellettek)
Omelette aux fines Herbes (tojásos lepény)
Eperlan frits (rántott eperlan-hal)
Filet de boeuf grillé au naturel aux pommes de terre frits (marha rostályos ríntott burgonyával)
Choux-fleur au beurre fondu (keltárgy vajjal)
Ris à la crème (zsemlétojás)
Fris (gyümölcs).

Hal: sör, kispezszyó, cognac és kávé.
Gouter. (Üzsonn). A francia nem oly pontosan tartja be az üzsonát, mint az angol; ha eszik is, csak keveset, mely áll: *café au lait* (kávé), *thé à la crème* (tea), *lartine* (vajjal kenyér). Vagy pedig: *petits faures* (apró sütemény) és *biscuits* (kétzersült).

Diner. Egy diner-t — mely százak és ezreszék kerül — felszolgálnak csak előkelő és gazdag francia tud. Egy ilyen „diner” áll 10-, 14-, 20-féléből és a következőkből:

MENU.

Hors d'œuvre (mellettek). *Canard, Huitres, Olives, Saucissons, Rôti, Tomates stb.*
Potages (levesek). *À la Turque* (tekénbócska), *Turienne* (sódsós), *à la Reine* (sárgy nyárs püré).
Poissons (halak). *Anguille à la Bourgeoise* (angolna), *Saumon à la Richelieu* (galócza), *Turbot à la Maitre à Hôtel* (Turbot).
Entrées (első bevez. beseálatok). *Coquilles de Volailles à la Robert, Cailles de Foie gras à la Financière, Chaud froid de Grives.*

Entrée (II. beseálatok). *Filets de Poielet à la Vallière, Cailles à la Toulouse, Filets de Lièvres piqués.*

Legumes (fűszek). *Choufleur, Aubergine,*

Auberges, Petits-Pois.

Rôtis (sültke). *Poulet à la Financière, Perdreaux à la Jeunesse, Canetons à la ligérienne, Faisan à la Royal.*

Salades (saláta). *Chicoree, Betterave, Céleri, Compote de Fruits.*

Entremets (beseák). *Beignets au apricotés, Gâteau au Tramboule, Biscuits à l'Ananas, Meringues à la Chantilly, Glace.*

Desserts (csemege). *Fruits* (gyümölcs), *Corbeille de Fraises* (nyálakóság).

Boisson (ital). *Bière* (sör), *mus* (kör), *champagne* (pezsgő), *café* (kávé), *liqueures* (edős pálinka).

Különfélék.

A nyugdíjintézetbe újonnan belépött tagok névsorát stb. megkülönböztetve ránkiszolhat jár számonkötés közzététel. Jelen számonkötés ki-maradhat ezenkívül: „Borgazdaszolgák” (Borhamistónok), „Oszi mesék”, *Tudgy* Gábor-tól „Költemények” és több helyváltozások.

Uj munkatárs és tudósító. A honnan egy keveset, de kitünő tollerókkal már rendelkeznek, a vendéglős osztályból ismét egy-két jeles szakiról tehetségű férfi lépett be munkatársaink közé. Kitünő munkatársaink, — kiket irói garlandjéig, valamint újabb tagjai örömmel üdvözölnek — *Keller Sándor*, a décsi utas vendéglős közkeveltségben és tisztelőben álló berleje, és *Pisztorj István* brassói vendéglős az ottani Pinczer-Egylet érdek alelnöke. Itt említjük meg, hogy a Brassói Pinczer-Egylet, mint már régi részint a többi pinczer-egyletek, lapunkat hivatalossává választja és megrendelet.

T. szakközönségünkhöz! Mint lapunk legutóbbi számban irtuk és kijelentettük, hogy a művelt pinczerség és a pinczer s vendéglős szakosztály közérdekét előmozdító nemes ügyeknek esküdt ellene-sége és demunizálója, az ifjúgkör V. Lapjában megjelenő, bennünk és a pinczerség felettyen inzultáló és támadó seomiféle közleményre lapunkban nem reaktálunk. Mi csak az erkölcs és tisztesség normáján álló lapokkal — szak- vagy harrmiféle lap — bocsátásukat szemléltetjük s azokból is csak az esetben, ha azt látjuk, hogy ezrek is csak a mi ügyeinknek vagyunk előnyére. Figyelmet felhívjuk tehát a t. szakközönségre s az ezen szakma minden józom gondolkodójára és értelmé, hogy a nevezett lapban megjelenő rosszközvető és ügyfinket derogáló közleményeket ne tekintsek műsként, mint ellenséget; az ifjúgkör és az az által szüzenget berenezek áskálódásai és hazug góhalmánnyok. Itt hívjuk fel egyuttal t. olvasónk figyelmét a mai számbunkban „*Magnitkozott közlemény*” cím alatt közölt b.-csabai P. A. T. elnöke nyilatkozatára.

A Londoni Magyar Pinczer Kór új, tágasabb helyiséget bérelt az előbbtől nem messze ezen cím alatt: *8 Ganton Street*. A Londoni M. P. Körnek ez után küldendő levelek a következőképpen címzendők: **The Hungarian Waiters Society London, W.—8, Ganton Street.** A Londoni Magyar Pinczer Körnek ezen újabb szerződése 1899. évi márczius 21-ét kezdődik s tart 1901. évi április 1-ig. Szerződés szerint vendégfős a Kór tagjainak tartozik mérsékelt áron étket adni. Itt hívjuk fel magyar pinczer karunk humanus tagjait és értelmét, a bpesti pinczéri kart és mindazokat, a kik a külföldre kimenetel iránt érdeklődnek, hogy londoni kártársaink hazafias célját támog-

gatva, azok körébe lépjenek be mint pártoló vagy rendes tagok. A beiratási díj 60 kr., (egy shilling) mely három havi tagsági díjjal (1 frt 80 kr.) együtt összesen 2 frt 40 kr. Küldendő be a kör elnökének, ezen címre: *Mr. Edward Frowcs Headwaiter, London, W. Fisker's Hotel.*

Uj szálloda. *Mont Béla* előnyösen ismert és tekintélyes szaktársunk, Deesen „Hungaria” czimmel szállodát nyitott, a melynek pompás kényelmével és gyönyörű csinnal be rendezett szobáival, éterem és kávéház helyiségei bemeálatba ejték az ottani, nemkülömben a vidéki és ott átutazó közönséget. A szép kávéház kapcsolatos, hogy az igények minden oldalon kielégített nyervek, szakszártsága is létesített. Van ezenkívül igazoi jó, izetes erdélyi konyha és hamistalan borokkal megutott pincze, a mik a minden érdeklődésben feltűnő valóságos vonzóvá teszik az új szállodát. A mi azonban legelőbb keltette egy a mi bizlettünk, az a vendéglősöké. Derék szakírók, — a kinek legelőbb feladatát ez képezte — erőll is gondoskodtak. Az izlet teendőik végzésére oly érdemes és szakképzett egynekert sikerült neki összeroboztatni, a kikre nemcsak ő, de számlánk és mi is büszkék lehetünk. Gratuláljuk t. szállodásunkat az elért szerencsés sikeréért, és szép üzletének bemutatjuk derék pinczéri karát. Üdvözveletté állt *Grav József*, régi és kitünő szakképzettséggel rendelkező szaktársunk. Főpinczér: *Gábor Gyula* (a mi *Gábor Gyula*), a derék ügybíró, *Nikola Szamu* fizető és *Soll Anasztás* szobafőpinczér. Sok szerencsét mind közönségesen!

Márczius 15. Londonban. A Londoni lap-tudósítók és munkatársaink, a Londoni Magyar Pinczer Kór márczius 15-é eltekére rendezett ünnepeiről a következőket írja:

A Londoni Magyar Pinczer Kór márczius 15-ét megülte minden külföld és pompa nélkül, de annál nagyobb örömmel. Ragyogott mindnyájunk szemében az öröm, a mint a szép számban összegyűlt kártársaink így együtt láttuk. Habár csak kevesen vagyunk itten magyarok; de azoknak, a kik itt vannak s mintegy számkivetettek bolgonyának és szüzetek, azok arczaikról leolvasható volt, a mit szüvik ezek. S mit ezert? Szereteket, igaz szeretetet a tavósi szép háza s a nagy dicső iránt, a ki annak szabadságáért felkelt, harczolt és számkivetete lett.

A magyar szabadság napja szép emléke ünnepe a következő tagok vettek részt: *Ferraris* Ede (elnök), *Kiss István*, *Doboskői Mihály*, *Klüber József*, *Loch Ferenc*, *Vezmuth Béla*, *Ludwig József*, *Fuchs Pál*, *Schüler Ferenc*, *Fischer Győző*, *Doboskői István*, s több angol *Miss* és a tagok által meghitt vendégek, szám szerint 31-en foglaltak helyet a putkó alakú asztalnál, a hol a lakoma alatt nem volt hányá a hazafias töltözökben. Nemzeti szalagokkal felidestített *Kossuth* alakú képe szomoró mosolyával legelőtte tekintet az ünneplőkn.

Az étap a következők:

Paprikás csirke galuskával,
Turris rétes,
Dessert és
Kávé.

Az ünnepekn napján a körbe három levél érkezett, a melyeknek irói a következők voltak: *Dénes Miklós* és *Czifjrá Antal*, a kik tavóli maradásuk nagy elfoglaltságuk által mentették ki, utóbbi *Szabó Imre* ut, a bpesti Vadász-kört szaladából. Kór titkára a leveleket felolvasta és a szövből erdőv áldóválnak, a melyek a tavólból küldetven, kellemesen lepték meg a jelenlévőket. A kör tagjai hálaös köszönetüket tolmácsolták. A társaság ezután még sokáig maradt együtt, beszélgetve és eltelve a neved-

zetes nagy nap emlékvélel fennmaradt nyolc és hiszsek nevet. Az ilyenkor következő pillanaty mely csendesességet Kisa Pista hegedű-váltotta fel, a melynek zenéjére lelkesült a kedv a hallgatóság kipiruló arcán. Reggel öt óra fele meg mind együtt voltunk s talán meg tovább is tart az együttmaradás, ha valami titkos varázsos hang ezt nem sugja.

"Time gentlemen."

London, 1899. márczius hó 21-én.

Döcskölő Mihály.

Személyi hírek és helyváltozások. Ifj. Csikdék

Ferencz kozsmet főpinczárunk, az O. P. E. előző vezető biz. tagja, betépegge miatt Rössingeryől Budapestre utazott. — **Elefánt József** derek ügy- és lap-
paratunk Máramaros-Szigetről övöztes, Tolosa várára.

— **Török László** ügybuzgó szaktársunk Veszprémben a korona-kavézás főpinczárát állást foglalta el.

— **Bathya Ferencz** kitünő szaktársunk, Kolozsvárt a Hungaria kavézás főp. állását nyerte el. — **Girgován**

János derek lap- és ügybarátunk, a deszi vasúti vendég főp. állását tölti be. — **Kovács Béla**, az eszaki

Grand-sz. volt szobafőp. re. Szegeden a Kass-vigadó étermi fizető pinczér állást foglalta el. — **Schwarz**

Árpád Deszterczén a magyar kir. szállóban éthorádi állást nyert. — **Braun Marcell** lelkes kartársunk, az

O. P. E. előző vezető biz. tagja, Munkácsról Szolnokra érkezett. — **Aranyffy Samu**, a szegedi Kass-vigadó

Lloyd-körének hosszú időn át volt segédpinczér, f. hó 15-én az Othón és Lloyd-körben főt pinczérnek lett előléptetve. — **Stabó György** derek ügybarátunk

Szantart a Korona-szaló szobafőpinczárát állást nyerte el. — **Ugancsák ott Feig Ede** lelkes mozgalomtársunk,

a P. A. jelvények indítványozója, Pongrácz Lajos főp. mellett a második állást tölti be. — **Frick Ede** ügy- és

lapbarátunk Temesvárt a zenélő óra sörözőmunka főpinczárát állást vette át. — **Klein Miksa** szaktársunk

Kis-Várdán, a Starvas-szaló hosszabb időn át volt főpinczér, új állást ugancsák ott. — Nagy-szaló ka-

vézásban foglalt. Az étermi állást ez alkalommal öljő **Pohl Sándor** vette. — **Lulik Ferencz** ügybuzgó

szaktársunk Budapestre érkezett. — **Aranyits István** szaktársunk

Miskolczon a Budapest-szaló főpinczárát állást foglalta el. — **Háberter Lajos** Bpestben a Paris-szalóban

szobafőpinczárát állást nyert. — **Kern** Endre, őszinte ügybarátunk Posonyban, a nemzeti

szaló szobafőpinczárát állást foglalta el. — **Ugancsák** vannak alkalmával **Szárman András**, mint reggeli

fizető és **Torma Lajos**, mint segédpinczér. — **Urbán István**, lelkes hívünk, Veszprémben a Korona-

szaló éterem főpinczárát állást foglalta el. — **Binca Pál** Sopronban a fétér jó szaló főpinczárát állást foglalta el. — **Braun Samu** segédpinczárát állást

Ersekúvart a központi kávéházban nyert. — **Demner József** ügybuzgó szaktársunk Zircen a Kaszáló főpinczárát állást foglalta el. — **Végh János** Győr-sz-

Mátzomban a nagyvendéglő főpinczárát állást tölti be. — **Stabó István** főpinczárát állást nyert Erzsébet-

városban, a takerék szállóban. — **Ugancsák fivére Szabó György**, mint fizető pinczér a kávéházban. — **Eiselt**

Ede Gyulafehérvárt az Erzsébet-kávéházban főpinczárát állást nyert. — **Ugancsák Mihly Ferencz** a Metropól

kavézás főp. állását foglalta el. — **Kovács Lajos** Tordán a Korona-szaló főpinczárát állást vette át. — **Bács György** szobafőpinczárát állást ugancsák ott nyert. — **Kolozsvári Ferencz** Déván a csillag szaló

főpinczárát állást foglalta el. — **Illés Pál** ügybuzgó szaktársunk a tövisi pályaudvar vendéglőben éthorádi állást foglalt. — **Purcsi Jenő**, a h-csabi m. biz. volt titkára, Orosházán az alföldi szállóban fizető főp. állást nyert.

Szaló átvétel. Erzsébetvárosban a jóhírnevű »Takarek szállót« özvegy **Dombó** Józsefnek és fivére **Szempetery** Gusztávnak márcz. hó 20-én vették át. **Dombó** Józsefnek, a kinek megboldogult fivéré szaktársunk egyik kitünősége volt, már több mint 25 éven működött a térer és példás, szakszerűen kezelte, de különösen kitünően készített ételt miatt üzlete mindig nagy hírnevet örvendő és keresett volt. Az odaérkező utasok, valamint utazóinknak figyelembe ajánljuk **Dombó** Józsefnek »Takarek-szalóadját.«

Levelezők és lapudvostóink lettek újból **Pongrácz** Lajos derek, ügybuzgó szaktársunk, a ki a szantart Korona-kavézás főp. állását tölti be már régebb időtől, és **Máth Lajos** lelkes ügybarátunk, a ki Kalocsán a Helferszaló főp. állását csak nem rég foglalta el. Nő tehát a gárda és szaporodunk számban, mint erőben!

A deszi nagy fa vendéglőt régi főpinczér szaktársunk **Mohay Sándor** vette át, a ki azt újonnan alakította és berendeztetten nyitotta meg újból. Az elegans publikum által látogatott vendéglő derek, ifjú gazdájával, jó konyhája és tisztán kezelt természetes borai tessék híressé. Sok szerencsés!

Budapestben a Népszínház-utca 11. száma alatt levő jó nevű és forgalmu vendéglőt és hó közep táján vette át **Hernel** Frigyes, ifjú, törekvő szaktársunk, a ki legutóbb a szolnoki zenélő óra főpinczér volt. Ajánljuk derek szaktársunkat a fővárosban megforduló 1. szakközönségünk figyelmébe és pártolásába, a ki erre annyival is inkább érdemes, miután — mint a szolnoki mozg. bizottság tagja — figyelemünk mindéig is lelkes híve és támogatója volt. — **Pártolj minket és mi is pártolunk téged.** — Sok szerencsés ifjú vendéglősünknek.

A tövisi pályaudvar vendéglőt **Kass** Gusztáv, szakosztályunk eme közismert és nagy szaktehességel bíró fiatal tagja, f. hó 15-én vette át. A vasúti vendéglő közönség közkedvelt vendéglőjét ezen alkalomból ösztintén gratuláljuk!

Örvendtes családi hírek. **Zsák** Ferencz szaktársunkat, a székesfehérvári magyar királyi szaló főpinczérét kedves neje egy egészséges leány gyermekkel ajándékozta meg, a ki a keresztgyermek **Mathild** nevet kapott. — **Horváth** Lajos, a ukovári üzletét Ukováron betöltő szaktársunk Szabadán levő neje, márczius hó 27-én leánygyermeket szült. Mindkettő egészségrek örvend.

Tordán a »Korona« szalóaltat, a tekintélyes tövisi vasúti vendéglő hosszú időn át volt érdemes bérlelje **Tóth** István vette át. Szerencsés és sok sikert a derek szállóadónak.

Hymen. **Szeréts** Károly, a S.-A.-Ujhelyi pályaudvari vendéglő fizető pinczérét ápril hó 1-én tartja elfogadását **Kardos** Berta kisasszonyával.

A gyulafehérvári vasúti vendéglőt. **Nyágy** Ödön, köztisztelőben álló és tekintélyes főpinczér szaktársunk a napokban vette át. A fővárosban hosszú időn át működött tehetőség és szakavatott ferüli által vezetett vendéglőre, az utazó közönség figyelmét felhívjuk.

Egy elsöngur szálloda. Ezen czímmel a »Házak«-ban olvassuk a következőket: Dawson City-nk. Kiöndyke fővárosának legelőkelőbb szállodájában a következő hirdetés köd le az utasok figyelmét: 1. A szálloda tulajdonosa figyelmzett a t. cz. utasokat, hogy ügy személyi, mint vagyonai biztonságkért semmiféle féltelőségget nem vállal. A t. cz. utasok kérelmek, hogy abban az esetben, ha az étemben összevesznek, a revolver használatnál elővigyázok legyenek, mert a jókelyő véletlenül elfj pinczért, vagy más a veszedelmétől távolító személyt találhat. Az utasok arra az időre, a mig a szállóban laknak, biztosíthatják életüket. 3. Minden utas, a ki külön ágyat kíván, két dollár fizet e kényelmért. 4. Minthogy szállodám elsöngur és a legelőkelőbb világ számára van fontartart, kéremek a t. cz. utasok, hogy kifogástalan gentlemnek mőljára viselkedjenek. Az utasok jó magaviselést ugy-szóvaln megkövetelmek s e kifogásoknak cseleget revolverrel szerzek érvényt. 5. Minden

szombatban bál. Meztől megjelenni tilos! Igazán elsöngur szálloda.

Mi ezen szöngur megrendeszabályozó amerikai szalóadóról szóló hírzet, a melyet mi egy hatást kelő reklamnak hiszünk, csak azt a megjegyzést fűzzük, hogy abból egy kevesebb is enyhébben megszerkesztet pégrafus a mi szalóadónkban is elkéne s különösen több oly helyen, a hol a vendég a vendéglőt és pinczért egyenesen átöröndtétnek tekintsi s mint ilyenekkel szemben gyakorolja azt a bizonyos művelt magavisel-et, a mely az egyenjogúság szabad államban a vendéglős és pinczérrel szemben bizony csak ritkán fordul elő.

Vendéglő átvétel. Levelem (Moson-m.) a nagyvendéglőt **Ghetinger** V. főpinczér szaktársunk, ki hosszabb időn át Pandorfon, a Lichtner vendéglő főpinczér volt — f. hó 23-án vette át.

Pártoljuk azt, a ki minket is pártol. A mai számunk ható oldalán, a hirdetések közt meglelt **Korpsy József** és **Czigány József** urakra hívjuk fel a t. olvasó figyelmét, a kik, hogy pártolásban részesíték őket, ugyancsak megérdemlik. Ők is pártolnak minket, a mennyiben az általuk készült czikket összegéből 20%-ot adnak az O. P. E. alakítási tökéjéhez. De ajánljuk őket azért is, mert Szeged városban — saját szakmájukban — a legszakszerűettekben. Az eféle pariztekkel előállásban, kitünő munkások és műhelyekben az olcsóság az elegánciával vetélkedik. Menjünk tehát t. közönség **Korpsy József** és **Czigány József**hoz!

Hirdetéseink közt szakosztályunk figyelembe ajánljuk **Gyenes** Jánost, a szegedi pinczér-egylet ügynökét, a kinek — mint ügynöknek — megadogatott az a kiváltság és előny, hogy lapunk hírdetését, közlése méltatja. Természetesen mi ezt nem az 6, mint inkább O. P. E. ügyünk érdekében tesszük, a melynek **Gyenes** János, volt szaktársunk össekötetési rév és más mi módon nagy szolgálataok fog teljesíteni. »Pártoljuk azt, a ki minket is pártol!«

Egyletek.

A budapesti Pinczér-Egylet rendes évi közgyűléséből.

Tudósítónkól.

A budapesti pinczér-egylet f. évi márcz. hó 19-én tartotta évi rendes közgyűlését, **Lukács** Ferencz vendéglője külön helyiségében. Napirendben: 1. Évi jelentés. 2. Az egyleti tisztviselők választása. 3. Az alapszabályok módosítása. 4. A választmány indítványai és jelentése. 5. Indítványok és interpellációk a tagok részéről.

Jelen voltak: **Gádl** Andor elnök, **Rusnyák** Ferencz titkár, **Gátsér** Ödön penztárnok, és a nagyvámsú választmányi- és a rendes tagok.

Gádl Andor elnök az ülés megnyitása után felolvasta **Mittrowitz** Adolf alelnök levelet, melyben nevezett lemond az alelnöki tisztisegről és kéri a közgyűlést, hogy őt az elnöki tisztisegről, melyre kandidálva volt, ne válasszák meg.

A **bpesti Pinczér-Egylet** számadó jelentése és vagyon mérlegéről **Rusnyák** Ferencz titkár a következő jelentést tette:

Veszteség: es nyereség-számla. Veszteség: Nyomatványokért 184 frt 60 kr., temetési költségekért 698 forint, segélyezés alap (Fond perdu) 32 forint 15 kr., gyógyszeri költségekért 329 forint 17 kr., magánpolitikai költségekért 1203 frt, fizetések 1258 frt 32 kr., előfizetések és hírdetményekért 60 frt, igazgatási költségekért 2636 frt 14 kr., kórház-

ápolási díjak 3 forint 50 kr., tőke emelkedés 3157 fr 51 kr., összesen 9532 forint 30 kr. Nyereség: Bálból 1041 fr 75 kr., tadjákból 2364 fr 50 kr., kamatokból 1041 fr 64 kr., segélyezések és ajándékokból 5064 fr 50 kr., összesen 9532 fr 39 kr.

Merleg-számla. Vagyon: A megelévő 38 darab értékpapir bevérszársi értéket 17,270 forint 08 kr., az összes inkarépénzársi betétekről, 3 darab takarékpénztári könyveskönyvből 5814 fr 77 kr., a pénztárból levő készpénzért 277 fr 58 kr., az összes bútorok és berendezési tárgyak értékeit 891 forint 23 kr., összesen 29,759 fr 55 kr. Teher: Tökötől 23,659 fr 55 kr., letét 100 forint, összesen 23,759 fr 55 kr.

Ezután elnök a maga és tisztársai lemondását a közgyűlés elé terjeszté és az új választást elrendelte.

Az új választás eredményeként elnök lett *Kocsis Lajos*, alelnök *Kossay Bódó* és titkár *Bucsnay Ferenc*. A választmányba beválasztva lettek: *Norák József*, *Girözy Nándor*, *Czomadia János*, *Kassay József*, *Pulvermann József* stb.

Dr. *Hauer* jogtanácsos által felolvasott s módosított alapszabályokat a közgyűlés elfogadta.

Dr. *Huchinger* egyéltől orvos terjeszté a *Clusia orvosi kómatulajdék*, mely szerint a helyi pinczer egyletnek 1898. március 5-ök 1-6-ól 1899. február 16-áig új felvételtet 80, beteg jelentkeztet 218, felvő beteg lakásán kezelve 247-szer, járó beteg, ki hozzá járt 300-szor, kórházba küldtet 7, meghalt 1. Tárgysorozat kimerítetvén, ülés bezárattott. Kmft.

A szatmári pinczer-egylet rendes évi közgyűléséből.

Jegyzőkönyv.

Felvételet Szatmáron 1899. febr. 23-án a »Szatmár-Németi Pinczer-Egylet« rendes évi közgyűlésén.

Jelen voltak: Márkus Márton díszelnök, Walkovits Sámuel elnök, Fried V. Ferenc, Schwarcz Miksa, Erhfurt Hugó, Fried Gyula, Kiss Sándor, Kün Jenő, Meszaros János, Gröss Sándor, Waldman Mór, Kossavszky Ákos, Fej Ede, Klein Lajos, Lehötzky János, Gáspár Imre stb.

Walkovits Sámuel ur elnök az ülés megnyitása kapcsán örömmel üdvözli a teljes szép számban megjelent tagokat s miután már ülés jegyzőkönyvét felolvastatta és hi telestítette, elrendeli az 1898. évi pénzüri számadások kimutatását és annak felülvizsgálatát.

Pénztárnok a kiadás és bevételek, valamint a vagyon-állományról jelentést tesz, mely szerint az 1898. évi jövedelem volt: 194, kiadás 61 fr 30 kr. Tiszta jövedelem 132 fr 70 kr., mely az alaptevékhez osztottat. Egyélti tiszta vagyon 957 fr 64 kr. A könyvtárszámadások felülvizsgálásával megbízott négy tag: *Schwartz Miksa*, *Ehrfurt Hugó*, *Fried Gyula*, *Kiss Sándor* urak azt a legnyugodtabb rendben találják és hitelesítik.

Walkovits Sámuel elnök bejelenti a tisztársz lemondását, mire következett a tisztájság. Egyhangúlag megválasztottak: elnök *Walkovits Sámuel*, alelnök *Fried V. Ferenc*, pénztárnok *Weiss Adolf*, ellenőrök: *Schwartz Miksa* és *Kiss Sándor*. Jegyző és titkár: *Pongrácz Lajos*. Egyélti ügynök: *Blyer Zsigmond*. Választmányi tagok: *Kalossay Zsigmond*, *Dankó János*, *Schlosser Márton*, *Fried Ferenc*, *Ehrfurt Hugó*, *Fried Gyula*, *Mészáros János*, *Gröss Samu*, *Klein Lajos*, *Kün Jenő*, *Waldman Mór*, *Pöttogát; Fej Ede*, *Gáspár Imre* és *Lohötzky János*.

Walkovits Sámuel ur elnök szép szavakban megköszöni maga és tisztársai nevében a bizalmat, a gyűlést tovább vezeti és je-

lenti, hogy a könyvtár a t. tagok rendelkezésére áll, egyuttal ajánlja a »Pallas Lexikon« beszerzését, a mely többek hozzájárulása után elfogadottat s annak beszerzésével elnök bizottat meg.

Ezután a tárgysorozatba felvett Iparos ifjúsági kör »Orthon«-ának építési költségeire kibocsátott részvények megszavazására került a sor, mely *Márkus Márton* ur indítványára. — hogy az egy nemes ezélté kiadó egyesületnek egyenlőst kell első sorban támogatniok — az egyélti vagyonból 20 drb. részvényt jegyzett 100 frt értékben.

A napirend tárgysorozata kimerítetvén, elnök köszönetet mond a tagok megjelenése és érdeklődéséért, mely után az ülést a tagok lelkes elfajzása közben berekesztettnék nyilvánítja.

Kmft.

Jegyzette:

Pongrácz Lajos,

egyélt. jegyző.

Pinczer élet Londonban.

Írta: KISS ISTVÁN

(Folytatás és vége.)

Az ítélt, a kinek irásbeli ajánlköztését, illetve bizonyítványát ideiglenesen találják, a legközelebbi fidesés alkalommal fel lesz szólítva az igazgatók által a belépésre. Az ilyen »Offere« utján helyszerezésre nézve azonban legérdekeltebb és sikert érőbb, ha van egy partfogó, a mit minálunk Magyarországon *protecciósnak* nevezének. A ki ajánlatát egy *ly protecciósnak* láthatja el, annak nem kell félni. A protecciósnak renn, az meg hatalmas. A mit a fizetés geteg nagy hatalma van. A mit a fizetés illeti, az elsőbb rangú szálloknban elég jól fizetik a személyzetet. Egy, a mit borszállókhoz megfelelő egyen kap egy hetre egy fontot s hozzá lakást. Csak a fehérméni tisztán tartatott kell, hogy gondoskodjék. Vannak meg kisebbszert szállok, a melyek az ügynök által karumi közt nyugszanak. Az ilyen szállokban a heti fizetés 10—15 shilling. Egy ilyen helyet az ügynökök egy- két fontért (egy font 12 fr) árusítanak a napi árfolyam szerint. Persze a napi árfolyam számítas a *bank* képessége után lesz megállapítva. (Ezért is jó, ha annak az ide került ismeretlen Kartársnak van ismeret-sége.)

A gyűlésközi elcseszény más nemzetek iránt minden nemzetnél meg szokott lenni, de annyira s oly magas fokára emelkedett tan school, mint itt Londonban. Ez keddeten tan school, mint itt Londonban érezik a magyermérvül elleneszenet legjobban érezik a nemetek, a kik itt könnyen arról ismernek, hogy puha kalapot viselnek, no hetők fel, hogy puha kalapot szoktak öleldözni, az rendszeren nemek. A *Kellner-Helm-i* (germán) pinczer tábor, úgy szombath és vasnapon el szoktak lépni a fűbát, az nyire lerészegedtet angliusk, a lélnek az ivás után rendszeren egy kis öleldözésre jön kedvük a német iránt, a kinek puha kalapja első sorban is — a megtiszteltetés jeletül — egy fejbőlöntást kap. Ez persze viszonozni öhántán, ha az innen is, meg a másik sorok felől is jövő 10—20 angliusk *beekel* *adani* nem kényszerítendé. Különbben az ilyen angolnoknak gyuvasságát az jellemzi leginkább, hogy öök maguk támadni csak akkor elég bátrak, ha közelökben meg legalább is 10-ét vagy 20-át éreznek. De hat az e öök dolgok.

Tisztelet: magyar kartársim!

Mielőtt befetözénnem ezen londoni pinczer viszonyokról írott kis közlésemet, figyelmeztetes képen azon szavaimat bocsolom s különösen azon szaktársakhoz, a kik a párisi kiállításra szándékoznak kijönni, hogy a saját érdekükben jobban teszik, ha ez utra már

most elindulnak. Ajánlatos pedig ez azért, hogy mire a kiállítás megnyílik addig a nyelvből némi tapasztalat és jártasságot szerettek magunknak. Mert megjegyzem, hogy az a kartárs, a ki az angol és francia nyelvből egyáltalában semmi sem tud, egy olyan üzletet, a hol pénz: lehet keresni, kapni képtelen. Ajánlok tehát, hogy az ilyen szándékkal eltt kartársak legalább is már egy évvel előbb jöjjenek ki külföldre. A kinek nincs más magyar ismeretése (*minis két, utótr csak nyit rajognak itt magyarral, a Magyar Pinczer Kört*) jöhet s jöjzen egész bátran mihozzánk magyarok közé s veül:

A kinek sok a pénze, az fent írt bajos dolgokat teljesen elkerülheti és felkialhat a költővel:

Adjón vagy renjen sors keze! ...

Későn vagy korán menjünk-e a társaságba?

»Összejövetel — órákor.« Ezt könnyű mondani, azonban egy diplomatikai felirat nem olyan bizonytalan és nem nyítt anyi tért mindelefele magyarázatokra, bővítésekre, restrikciókra és rezervációkra, mint ez a: »Összejövetel — órákor!«

Feltéve, a kijelölt idő »nyolcz óra.« Mikor bon ton, gentlemanike akkor elmenni a társaságba? Jobb-e az első fecskének lenni, a ki nem csinál nyarat, de megis azt a benyomást teszi: »áha, a fecskék már jönnek, lesz forróság mindjárt!« Vagy tanácsosabb elkésztet vándor madárnak lenni?

»Összejövetel nyolcz órákor.« Egy igazi gentlemanike társaság azonban folytonosan gyülekezik 12 óráig, addig gyülekezik, a meddig már oszolni kezd. Az utolsó, a ki jön, a lepecsédő már bizonyosan egy ur emberbe ütökzi, a ki a társaságból jön; mit tesz tehát: »összejövetel nyolcz órákor!«

Egy igaz, valódi gentleman, egy gentleman comme il faut, mindig egy negyed órával jön távozása után és eltavozik egy negyed órával odajutottéhoz.

De kicsoda tulajdonképpen egy gentleman? Hogyan kell egy magyar gentlemannek teremtenie lenni? Melyek azok a tulajdonságok, melyek nekünk bizonyítják, hogy az illető félter, telvér, stb. gentleman-e?

Egy magyar gentlemannek gyalog kell járnia, mintha lovagolna; lovagolni, mintha uszna; kocsiha ülni, mintha táncolna; táncolni, mintha egy társaságban ülne és ülni, mintha éppen a pamlogon végig ült.

Egy magyar gentleman beszél angolul úgy mint francziául, francziául mint oszarlul, oszarlul úgy, mint magyarlul és magyarlul mint spanyolul.

Egy magyar gentleman-en lábától terdíg a kutyája szaga, terdőtől mellig a lovaknak, mellőtől orrig pipájának, orrától fülig Amourjának és fületől agyvelején túl semmi sem érzik.

Egy magyar gentlemannek mindig lavogató ostor van a kezében, monokki a szemében, fadaise a szájjában, pénze a fejében és feje a zsebében.

Egy magyar gentleman tudományosan beszél szivarjáról, öntudatosan paléozjáról, áhittalt szabójáról és kicsinyölög mindenről, mihez eszbeli tehetség kell.

Egy magyar gentleman sohasem vesz fel ünnepp napon új kabátot, sohasem vesz esőernyőt és sohasem ajándékoz elviselt ruhadarabokat a szegényeknek.

Egy magyar gentleman mindig gyórtott kalapot visel és elkopott kabátot és sohasem ad borralat az inasnak, a miért az levilgitt neki a lepecséd.

Egy magyar gentleman társaságban csakis kiségtőképpen jártszik, csupán akkor

tánczol, ha valami különösen érdekli és csak akkor beszél, ha nem tudja, hogy mit mondjon.

Egy magyar gentleman sohasem udvarias, sohasem ajánlja fel helyét egy ütösebb hölgy, vagy öreg urnak, ha azoknak állniuk kell, színházba felmászni közébe jó, már leveles közben piszkálja a fogát, két óra hosszat napjában a saját szakálta körül jár, sohasem ad az utcán a szegényeknek, mert nem gentleman dolog az utcán a szobes nyulni. Mindenféle művésztől beszélt, de nem ért egyhez sem, mindenütt otthón van, csak a saját otthonában légeen, sohasem éhes és majdnemkor szék, másnása minden művésznőnek, otthon azonban kegyetlenül bántik a cseléjeivel.

(Vége köv.)

Mindenféle.

Szülőföldem.

Szülőföldem, szeretett szép Vas megye,
Magyarország legeszegebb megyéje,
En is ott e szép megyében születtem,
És pinczémek ott tanulom, ott lettem,
Ott tanultam, ott lettem.

Pinczér élet, czifra szármáy reményém,
Vas megyében van az igaz pinczérség,
E megye ma sok kollektát kiadott,
Hely sincs, a föld hódíra nem akadok,
Földíre nem akadok.

Merre Tisza és Dunának árjai,
Mindenféle egy-két Vas vármegyéje,
Szeged, Székely, Kecskemét és Csongorád,
It is, ott is hazaföldi kollekták,
Hazaföldi kollekták.

„Isten hozott! Te is itt vagy jó földi?”
Mi jó hír hon? — kérds a piros bortól.
Mi hír volna, szölok a kollektának,
Vas vármegyé, kedves meggyém fiának,
Kedves meggyém fiának.

Hogy mi hír van? rossz híreket hord a szél,
Nézd meg pajtas, hogy az „Ujkor” mit beszél,
Azt beszél, Vas vármegyé pinczére,
Egy-két czadar szégyent hozott nevedre,
Szégyent hozott nevedre.

Egy-két köföz, ügnyök bérencz, szolgál lett,
És a többi a kofizának lépre ment,
Haj Szoombathely, arczom pírul miattad,
Gyáva szolgál szavát meg mért fogadtad,
Szavát meg mért fogadtad.

Rolok lesett, rolak várt a szép haza,
Gyónelmünknek ti volnátok csallaga.
Búsakégye volnátok e hazának,
E hazának és pinczézár karának,
És pinczézár karának.

Haj de szégyent hoztatok ránk földiek:
Mit gondolnak rolatok a többiek! —
Zsarnok ügnyök csallasiava letetek,
Egy-két onzó bérencz vezet bennetek,
Bérencz vezet bennetek.

Szöloga bérencz: szenny a tisztá jellemem,
Kedves meggyém, ne hord tovább földjeid,
S ti földiek, Vas megyei kollekták,
Ne nézettek böltekek a szemgyé tovább,
Kötekek a szemgyé tovább.

Házam, meggyém, pinczézárság szivemenem,
Hogy lapunk soja hanglek lelkeimenem,
Összavartas, küzdelem pinczézár,
O. p. egylet boldogság lesz tinczék,
Boldogság lesz tinczék.

Hallik is már riadónak rúz kúrje,
Fél, csatára nem minden pinczézár;

Szent zászlónak gyenge szélő lengett,
Egy se pinczér, ki zászlónak nem követő.
Ki zászlónak nem követő.

Habeller Lajos.

Az O. P. E. ügyéhez.

A mi szent ügnyök ér a vihar,
A sok bitang-féle nem 'tom mit akar?
Az O. P. E. ellen vetették hátukat,
Hogy megakadályozzák szék elzárását.
— Féle innen! mi még nehányan
Mint köszint itt állunk,
Történeim barni, de ügnyünek
Megoldást varázslunk.

Ekkor aztán jöhet labozva vagy tatar,
Megmutatjuk neki, merre a határ...

Högy.

A mi minálunk olyan gyakran előfordul.

A jó dévai kormcsáros.

Sokan vagyunk uram, sokan, panaszoltát
imájában a jámbor szent paraszt, és lsten
meghálgtára az ő népe főhaszát és leküldite
a tekintetes halál urat, a ki aztán egyezteté
külöi küldetését aképpen, hogy learatúa az
összes emberiséget. Alig hagyott egy-két hir-
magot.

„Hm, jó uram — motyogott a paraszt
halála előtt — hiszen én nem azért imá-
dosok, hogy a dögvész meg én rám is be-
adósok. Hasztalan bánat, ő is a döghalál mar-
talcává lán.

„Az eféle gondolkozásban mi is sokszor
elmélyedünk, de azért annál a parasztnál mi
egy kissé következetesebbek vagyunk. Sok-
szor mondjuk mi is, hogy: sokan vagyunk,
sokan — de azért egyszer sem azt, hogy a
fótes számot pusztítaná el a jó idő. Sohasé
add ezt jó Urunk, csak had éjének és széd-
vel szelhesnek ő is az ades földi örö-
mököl. Mi lenne most én velem — tegyük
lé — ha nem volnának szakmánknak anyyi
kontarjái? Honnan jegyezném én most, ezen
józtú történetet a Klio grácia arany csatos
szép könyvébe.

Szép Erdélynek kulandos Maros által
kétféle szelt bércz vidékére vezettem az ol-
vasot, a hol sok a hegy, sok a fa, de még
több a kontár kormcsáros. Mi az a kontár?
— kérdezte az e szóval ismeretlen. Az a
kontár kérem egy olyan valami csodabogár,
a ki nem maga tanulta mesterségébe szo-
kott belekapcszkodni. Kontárnak mondják
még azt is, a ki valamibez csak keveset vagy
semmit sem értven, akarja túlterelni s kriti-
zilni az alapos tudással bírókat. Egy ilyen
kontár az a jó kormcsáros is, a kirol én itt
szölok s a ki van Deván, bírásában egy eme-
letlen vendégölöknek. Hogy a vendégöl nem
emeletes, onnan van, mert a jó kormcsáros
szerint az az emeletes szálló, ha szép is, de
nem kényelmes. Azt tartja ugyanis, hogy a
földszintes vendégölök csak be, de az eme-
letes fel is kell menni. »Ki az ördögnek lenne
kedve folyton a lépcsőkön mászkálni.« És a
jó — kontár észjárása — kormcsáros azért
nem épített emeletes vendégölöt.

Emél a jó kormcsárosnál történik egy-
szer, hogy egy alapos szakitudással rendel-
kező utas szállt meg nála, a ki reggelre kelte
azt mondja a jó kormcsárosnak, hogy a szomsz-
szédvárosban dolga van, de azért az éjjel
nár bit szölogját azzap, az éjjelre is meg-
tartja. Ezt is hagyta a podgyaszát. A vonat
— nevezett város felöl — csak esti 10 óra
után jött vissza utasunkkal, a ki ment egye-
nesen az e szölogját felkeresni. Nagy lett
azonban meglepetése, a midőn a Marinka
cselédleány tudtára hozta, hogy a szölogját a
jó kormcsáros gazdája kiadta, mert az egy-
másik utasnak kellett. S erről nagy boszan-
kódva csakhamar meg is gyözött, mert

podgyásza, egy halomba dobva, ott fektédt a
kormcsa szöba egyik sarkában. De boszan-
kodott a szölogját még a fölött is, hogy a
nagy asztal tetéjére vetett egy nagyon hála-
dátlanul viselkedett. Másnap e meláttan eljá-
rást a jó kormcsáros szemére lobbantotta és
magyarizta neki, hogy elő is ezen szöloghoz
tartozó és hogy ezen leve szemben elköveté
dolog, éppen nem illik egy magát szölogvendé-
lőnek tartó egyénhez. A jó kormcsáros ki-
nevette a szölogját vendégét s mondta: az a
világunk egy rendes vendégöljében sem lé-
tezik, a mit ő (vendég) mondott. Ha egyszer
valaki odahaza hagyja a szölogját, annak ahoz
többé semmi köze. Arra — hogy a vendég
megmondta, hogy a szöba fenn legyen tartva,
— azt felelte: »Ha nem jött volna senki, ak-
kor nem adtam volna ki a szölogját, de mert
éppen jött, kiadtam. Abból énekenem senki
sem parancsol.« Végül pedig kijelentette, hogy
ő (a jó kormcsáros) az ő felsőbb tehetése-
nél fogva az urral szöba sem áll!

A midőn a vendég elutazott, Marinka
cselédleány állt elő, hogy az a szölogját vendé-
gére menyire boszanodott a kormcsa szöba-
ban vetett egy mátt.
»Csak lettem volna én ott, majd azzam
robna én neki! — kiáltott fel harcziasan a
jó dévai kontár kormcsáros...

Utánjáró K.

Mariskához!

Szeretlek, oh ládd, hön szeretlek én,
Te ész csak és egy keblem benseje,
Mely eddig lakatlan volt és sivar,
Rea feszült egy réges-régi zár.

De zár pantán, hogy látott tégedet
S szivem fogadta drága képedet;
Légy hát lakója lyánknak, édesem,
Te földi angyal, szép szírelkesem.

Ha tudnál, oh hogy mint szeretlek én,
Légy szép Mariskám, oh légy az enyém;
Vagy ha itt nem lehetünk egymás,
Legyünk mindketten az örök sír!

Szomoró fáz.

Hát még az ilyen dolog is megtörténhet?

— A beszállott segésvári szabó. —

Jó Unger István, a jó egy-két éven át
már egy segésvári »Hotel«-ban levő szaktárs
ur, nem hiába mondja ezt: »Addig, míg az
Országos pinczér-egyesület nem létesül,
a pinczérség egy fadorombot ér!«

Fogvann magát egyszer — nem régen —
és hazautazott látogatáiba. Megtudtán ezt
egy hasonlevő Unger István, (ugy adta ki
magát a makvirág) beállított a segésvári
Hotelba és előadta, hogy 6 annak az »Unger
Istvánnak« bátyja volna és hogy öt öccsére a
szölogjától bizta volna meg. No hát, ha így
volna, akkor jól vagyton, mondták és átad-
ták neki a számadást. Az am, csak hogy
bátyja urnak nem volt számoló pénze. »Bá,
is ez, oda se neki — gondolta — és a
csakhamar készfogalmazott tervei követte, egy
oda való szabót kért meg, hogy a vendég ő neki
Unger I. bátyjának, addig is, míg a váltó
pénze megjön, (holnap jött volna meg sze-
rinte) adjon egy bizonyos összeget. —
Adott is az egy nagyobb kis összeget.
»Krách!«

Hogy, hogy nem s nem tudni mi ok-
ból, minap Unger István bátya eltűnt, a
bizonyos Hotelből. Nem törődött vele senki,
csak a szabó, a ki számoló pénzt adott neki,
no és a látogató gazdája. De ezek vizsgá-
latokat, majd megjön nem sokára az öccsére,
Unger István. Nagy volt azonban ezek meg-
lepetése, a midőn a látogatásból megkeresztelt
Unger István, előadta, hogy ő neki se fia,
se lányja, se bátyja nincsen. De megmagya-
rázta azért, hogy az illető szölogban forgó bátyja
ki lehet:

„Egy olyan file covarogó, szélhámos, a melyen a pinczér pályán jelenik nagyon, nagyon sok van. És ez lesz is mindaddig, míg csak az Országos Pinczér-Egyesület nem létezik.”

Csakhogy persze annak a szabónak az én jó *Unger István*om hiába tartott beszédet az O. P. E. üdvös és szép hasznáról, az éppen csak úgy nem hallgatót erre, mint az a sok billics értelmű pinczér, a kik azon intézménynek még csak fogalmazványával sincsenek tisztában. Ezeknek csak az az ügynök által kicéskart nagy honoráció van eszében, még akkor is, ha az O. P. E. megalakításáról van szó. Éppen mint annak a segédszár szabónak az ő kölcsön adott számoló-pénze.

Gidász.

Válasz Szűsz Miksa ur felhívására.

Petőli nyomasz írta: Búki Imre.

Szűsz Miksa ur felhívása
Tálaljon hát párolásra;
Nézettek körül, kártársak,
Nem lesz-e ez hasznos ráköt?
Megtvetni ily hasznos ügyet
Igaz pinczérnek nem lehet.
A magyarok istenére esküszünk!
Nem nyugszunk, míg egy egyletté nem leszünk.

Fel hát kártársak munkára,
Nem kerül sok fáradságra.
Sohonnai hitvány ember,
A ki ha kell, tenni nem mer;
Kinek árágab rongy álljára,
Mint mindnyájunk becsületa.
A magyarok istenére esküszünk!
Nem nyugszunk, míg egy egyletté nem leszünk.

Az ügynökkel el, fenébe;
O. P. Eglyetet helyébe;
Hasszonnal lesz a hazára
Ez, s minden pinczér javára,
Mert majd ezen pinczér-egylett
Csak magyar szellem lehet.
A magyarok istenére esküszünk!
Nem nyugszunk, míg egy egyletté nem leszünk.

Kötélenség, nem kérelem,
Nincsen már sok késcselem.
Megtestádni a mi dolgunk,
Kik most szerte-szajval bolygunk;
Mi, kik eddig árvaik valánk,
O. P. E. tessék édes anyánk.
A magyarok istenére esküszünk!
Nem nyugszunk, míg egy egyletté nem leszünk.

Gonosz nyelvűeknek rigalma,
Méltyök vagytok számlómra;
Jartek inkább segítségére,
Gondfolyjatok a vénségre;
Hogy mertek akkor bemenni,
Ha most nem kell nektek semmi.
A magyarok istenére esküszünk!
Nem nyugszunk, míg egy egyletté nem leszünk.

(Búki Imre, derék londoni kártársunk ezen verse mult számunkból térszerű miatt maradt ki.)

Bajos dolgok.

500 frt övadék, 5 százalék és még valami. Lőrinc Sándor régi főpinczér szaktársunk, fölkereste szerkesztőségünket és itt adta elő a következő bajos dolgot:

Kmetlykó J. aradi ügynök márczius első felében Szegedre jött, hogy egy 500 forint övadékos főpinczért vigyen le magával, egy ottani fizletbe, mely fizet gazdájának 500 frt övadék felé és ezen fizet gazdájára minden este lelszámolni kíván a főpinczérrel. A feltevélek 5% stb. a rendes, napi bevételék kielégítő; elfogadtam az üzletet, a mely Bokay szegedi ügynök iróadjában költöttem meg. Elutaztam *Kmetlykó* ügynökkel és mint fő-

pinczér, az nap este átvettem Aradon a Kánya-féle sorsszámat. Előfordtáram átadott minden az éteremhez tartozó dolgot, mint: abrosz, szalvéta, evőeszköz és üvegfaharok stb. — Másnap végzem teendőm, számokom este a gazdával, és reggel megcsinálom a számadásomat. A saját számadásommal nem jöttem ki, a perczentet s még azoknál is egy keveset ráfiztettem. Hol lehet a baj? Másnap megint újra kezdem. Az üzlet, a sor meg, a bor és a konyhai is. Hat-hét forint perczentet számítottam aznap. Ekörök is ráfiztettem. Mi módon s hol a hibám? Tulan az irásnál, (mert minden pohár sör iródk) vagy adós maradt volna valaki? (ezt sem) Nem tudtam rájönni. Azonnal fölmondtam és rogtóni leváltatáson kértem. Jött is, de csak 8 nap múlva, a meddig én, az ez idő alatt nekem járó százalékokat, összesen vagy 45–50 frtot s még egy kis melletket, szepen ráfiztettem. Megtörtént az átadás s ekörök, hogy ügynök, a gazda az evőeszköz között 11 drb — 7 kés és 4 villa — nem alakítat talált. *ca átvenni átvettem az eddigi volt főpinczérrel este, töltött átette a gazda nappal. A felmász evőeszközét megrettelt és 11 frtot fizetett ezennélk rélem — s nap alatt — egy sereg töltött begett.* Hogy honnan került oda ezen felmász evőeszköz? En Szegedről nem vittem oda magammal. Különbön ily aljas tett előkövetésre egy 500 frt övadékkal rendelkező főpinczér szaktársam sem vállalkozik. De azért meg kellett fizetnem. — Fizetnem tehát, az üzletet is ráfiztettem, az ügynöknek is adtam honorát és 500 frt övadékot a gazdának. Mit tehettem volna más? Pörölni meg. *Tudjuk, hogy a mi pinczérpárunkkal mily szivesen és gyorsan szoktak foglalkozni.* Hiszen csak egy pinczér pöröli!

Es megjegyzték ekörök Lőrinc kártársunk. — Ezen dolognak közzétételére csak azért kérném a t. szerkesztő urat, hogy a többi 500 frtos főpinczér kártársaim figyelmesek legyenek az *aradi Kánya sörsszáma*ra, a hol az én esetemre egyik mint másik is juthat.

Lőrinc Sándor,
főpinczér.

Nekünk az egész dologhoz csak annyi a szavunk, hogy *Kmetlykó János* ügynök urnak ne úgy tessék venni a dolgot, hogy *csak ki legyen elégire a főnök!* — ha aztán a szegény főpinczér a fogát is elvesztí. Ő tudhatja — *nem rég volt főpinczér* — hogy egy főpinczérnek mily keserves gondokkal lehet ma *csak éppen a szükségeset* is megkeresni. Mert különben *rége lesz a barátságok!*

Rendőnd dicere verum.

Ötletet a servir-asztalról.

Bekesscs Bendeguz és *Elekes* Eliás, a Balamber szálló éttermében, vannak ebédelés után 2 órákor, és végzik nagy sietve munkatendőjüket, hogy minél előbb kimehessenek, *Bende* előtt 15–20 rakás tányér, a minék törülkösz készült, egyre készült és még sem tud vele kész lenni. Eliás előtt már csak három-négy pohár van, a melyeknek törülköszével siet, nagyon siet és még sem tudja bevégezni. *Ferencz* ur (a főpinczér, a kit a vendégek mindig *Ferencz* urnak szólítanak) sohaszra megtréfálja a jó dolgos magyarokat, a mennyiben két kisegítő szolcott hoztatí a 3 forinjával, és mire azok észreveszik magukat, ezek szépen elvezégek az egész dolgot. Most színte ebbe az ebédes utáni nagy dologba vannak, a melyet nem tesznek rosszul, ha mi is végig nézünk, legkártabb így tudomásot vehetünk az olyan henyé kártyas urakról, a kiknek körmere koppananti egyenesen felhivatik minden időben az O. P. E.

elők. vez. bizottsága, szólnak — az az dolgoznak — tehát:

Bende: Te!
Eli: No!
Bende: Hallod-e?
Eli: Mnt?

Bende: Hogy a cselédzszerző kezéből kialakjark van-e pinczérügynökséget...

Eli: Chüm.

Bende: Hogy osztán a pinczérök honoráció nélkül legyenek elhelyezve.

Eli: Ühüm, de ebbe nem menünk ám bele!

Bende: Hát te melyen pártot vagyí!

Eli: Az Ope pártján.

Bende: (Egy hosszut sobjavta.) Oh te szerencsétlen faszindós tornyu *hafi Elekes*, hát én most nekem megint két óráig magyarázzam, hogy mi az az *Ope?*!

*

Bende: Eliás hallod-e?

Eli: Ehen!

Bende: Az Ihasz úgy tesz, mint a ki minden nap rizsetet eszik.

Eli: M'ér?

Bende: M'ér talán azt taláta valaki mondani, hogy ha az *Opet* megalakítják, akkor a *Wagner* újság szerkesztőjét választanák meg a nőszemélyzet közvetítőjének.

Eli: En Ihasz mellett szavazok, mert ily magyar ügynök!

*

Bende: Te, erre az Ihaszra mindenki haragszik, még az ügynökök is.

Eli: Tudom!

Bende: M'ér?

Eli: M'ér konkural velük...

*

Bende: Az új szakújság azt írta, hogy Ihasz erkölcsi halott.

Eli: De Ihasz be is sajtópörítzte ám azt az újságot.

Bende: Eli... (riánéz és nevetni kezd, hogy a virszina majd kiesik a szájaból).

Eli: Hát 'iszén én is tudom, ho' vannak mi köztünk olan sok fajánkó tudálék pinczérök, a kik azt hiszik, hogy a mit Ihasz írdoakja ir, az igaz.

*

Bende: Te, hallottad nem is az újság?

Eli: Nem a!...

Bende: Hogy az O. P. E. elők. vez. bizottsága a testes-lelkes honfi *Tóth Kálmán* szaktársunk körmere koppintott volna.

Eli: Ne mondí!

Bende: Diskrétt ugyan a dolog, de nekem megmondom: — Azt hallottam, hogy e miatt való felháborodásában *Tóth K.*, — a ki valami idős és eszű jó flu — e miatt az ügynöki bérencékelik fuzionált volna.

Eli: Hm, hm!

*

Bende: Te, olvastad-e nem rég a nyugdíj-igazgatóság jegyzőkönyvét, a melyben azt, hogy a bepesti ügynökök 500 000-t kapnak a tagok felvételétől?

Eli: Hat osztán hony főgk érdekel az eset minket?

Bende: Eli, hát nem jössz rá?

Eli: Ah, igen, dehogyan nem! Jaj be érdekes! Hát osztán mondí Bendi, elfogadta ezt az Ihasz is?

Bende: A többi ügynök örömmel ment bele és az Ihasz, hogy Ihasz is elfogadja. Különösen, ha a Ny. igazgatóság egyszer véletlenségből meg találja hivni ülésere...

Szerkesztői üzenetek.

R. József. A nyugdíjintézet már régen biztos alapon áll. A ki Onnek azt mondta, az úgy sült éretlenség. Ja, hogy nem hallgostát. A tagcsaj díjak nagysága megszűnik, melyet a vendéglős és pinczésnek — legalább is — fele bent lesz a nyugdíjintézetbe. Egy régi tagok akkor elég fog kerulni valaumba a fizetés. *U. Szeged, Károly-sz. 10.*

Bács . . . L. k. Azért haragszik tehát, hogy a két apostol nem lehetett ott a jelzett időben? Hát csak egy kis türelmet kérek drága kurtárs ur, és ne nehezítse addig se; a titkár urak 10 napon belül ott vannak . . . Hány jelentkezett a bolopésre? 35-el épen ki van. — *Annál szebb dolog lesz!*

Bécs. Tehát csak úgy Sub rosa mondják: E lapnak csak egy a czéja; az O. P. E. ügyét diadala vinni, s bírnai áron. Azért, hogy egy-két személyiséggel — a kik elég oktanalod a szent ügy harczmenete elő

merészek állni — összegazol, elitős vadja e lapot nem érheti. Tudatában czéljának és igazságának — megy mindenen keresztül, a ki ellene áll. Úg. vég, de a legokrabban csak sebez; és ez a sebezés irtoztatónan szokott fajni. *Mi az egy szent költségs? Az O. P. E. megalkathatása czéljából egyesíteni a pinczéses tisztés elemét és az éretlenség, és e végre megymeni finiszek és az összes pinczer-egyletes bizalmát, érkelet, mint anyagi támogatást. Ez elérhető a *fiertes megalkothatós* és a békesség által. Próbáljuk csak minden ok nélkül, olyan megalkothatósok forrás kaptunkon azokat az egyleteket, majd megadjuk hogy mit érnék el. Nekünk nem az a célunk, hanem az *egyletoldós megymeni őket*. Ha azt nem akarjuk, hogy ne tessék nekünk egy O. P. E. egylet alkathatósá fogni. — *A levél, csak olyan levél, a melyet egy egyszer szent *Ábrók, Árpád* általános aláíratott és két Sámson elnégesség látamoztatott, hogy ezal udvozolja Jóbat. Az ur megharagudott rája. — *Az *Ábrók* olyan, mint***

egy nem kedvelt tyuskán, a mely rendszeren már a kisse faj, ha más labára lépnek. De azért megnyugtatsul ide fraktuk, hogy a *Ábrók* Ábrók, a *János* egy szent *erigen egy gondolkodik, mint mi is On!* Boldog unnepek!

Dongár L. On hiszen az nem baj, az a kis leány szereseti és On is lekészült érte; de mindamellett az O. P. E.-nek is levele lehet, hogy az Isten áldja meg.

Fiedler R. Toronyba ment, újabb címére is.

Szencs Kálmán. Mindkét szent ment. Utóbbi egy nappal a keltesen után.

Dennert I. 2 példány küldetett.

Guttman S. Nyiregyháza. Lap mindig lett küldve. Ment-e újra?

Unger István. Emelték lapok, levél mentek.

Klein K. Várda. Valóság levele ment.

Aranyik. Levegél meg.

Rieth Dániel. Levél jön.

Gyurcsik. Alapszakulmányt.

Tábn. Nagyon szép a szándék, csak mellette maradjon.

Weisz Lajos, Schreif. Levegél jönnék.

Ajánlat és kereslet.

Egyzser beigtatás 80 kr., további 40 kr. Valasza 10 kr. mellekendő levelelyegben.

Pöpczész 300 forint ovadékkal, kereszteti, 6% az összes beveteléből, beleterve a sört is. Bor hordó száma.

Egy elsőrangú üzlethe egy szakmáját tanult, a magyar és német nyelvet beszélni először keresetk.

Egy közismert neves főpinczész e lap után állást öhözti ényerni. Övadékkal rendelkezik 4—500 frtg.

Szálloda.

mely áll: 9 szobából, étterem és kávéházból 3 biliárd asztallal, 2000 forint középénzfizetés mellett eladó.

Napi forgalom 35—40 frt. — Napi regie 10 frt. — Évi bér 780 forint.

— Czím a kiadóhivatalban megtudható. —

Szakközönségünk figyelmébe!

Gyenes János

szegedi pinczér-egylet
ügynöke.

Sürgöny-czím: Gyenes ügynök.

Telefon-sz. 367.

Czigány József

uri és női czipész.

Szeged, Széchenyi-tér 9. sz.

Elvállal minden e szakmába vágó munkák gyors, izléses és jutányos elkészítését.

Minden számla összegéből 2 százalékot engedményeznek a létesítendő O. Pinczér-Egylet részére.

Eladó üzlet.

Komáromban, a fő-utczán levő régi jó hírnevű

vendéglő,

melyben nagy étterem, tanczterem, nyári és téli veranda. 2 kuglizó nagy kerttel, külön gyümölcsös és zöldségs kert, baromfi-udvar, sertés-szállás és jégverem van, továbbá egy Polgári-kör helyiség több lakó-szobával, külön mosókonyha és pincze, az összes berendezéssel, borokkal együtt május 1-re kiadó.

Szükséges összeg 5000 frt. Évi lakbér 1200 frt.

Csakis keresztény embernek ajánlható.

Vendéglői telek eladás.

Ujzász állomáson, az állomás épülettel szemközti levő 1200 négyzetlő befásított terület eladó. Vendéglő építésére alkalmas és kizárólag e czélból adatik el. Felvilágosítás szolgál a tulajdonos dr. Kossuth László orvos Ujzászon.

Jegyzet. Az állomás négylő ágazó vasút mentén van, hol a vonatok hosszabb ideig várakoznak.

Az állomáson levő kisebb vendéglő az épület felépítése után szintén az építő vendéglős tulajdonába megy át.

Korpássy József,

férfiszakó.

Szeged, Károly-sz. u. 16.

Legolcsóbb áron készíti a legjobbj szövetekből a legújabb divatu ruhákat.

Minden számla összegéből 2 százalékot engedményeznek a létesítendő O. Pinczér-Egylet részére.

Egy 40,000 lakossal bíró, megye székhelyen levő

SZÁLLODA

melyben 28 vendégszoba, egy nagy tanczterem, 2 kisebb terem, fürdő a házban és kint is, kocsik mentési étterem van, ad abbonessal, ezenkívül 40 100 frtg. éterem forgalom naponta, mely nyáron 3—4 ezer anny, úgy az étteremnek, mint a tanczteremnek külön-külön inventárija van, omnibus, 2 fakker, 6 lo, az országban pártatlan szépségű kert-helyiséggel. Nyáron oriasi idegen forgalom. Az üzlet összes berendezése a legmodernebb és tökéletesen új, 1898. októberben lett újítva rendezve. Evi forgalom 60—80 ezer forint. Még 9 évi bérlet van hátra. Evi bérösszeg 5000 forint. Az üzlet ár 12,000 frt. de az átvételhez 8 9000 frt. elegendes. Mas valakélt miatt azonnal eladó.

Vendéglő áthelyezés.

Budapesten a „Nagyipipa” jó hírnevű vendéglőmet áthelyeztem Dohány-utca 28. szám alá, miért is felkerem az izletes, olcsó ételek és jó italok barátjait, régi vendégeimet, valamint a többi szaktársakat, kik a fővárosba jönnek, hogy üzletemet meglátogatni s b. partfogásukba reszesíteni sziveskedjenek.

A „Nagyipipa” vendéglőse

Németh János.

Szálloda.

Rendkívül ritka alkalmi vétel, 12 vendégszoba, kávéház és étteremmel, megye székhelyén, csakis intelligens közönség által frequentálva, kimutatható 25000 frt forgalom mellett évi 4000 frt tiszta haszon. Bérbe adandó.

Az átvétel és vezetéshez 8—10000 frt szükségeslétik.

Czím a kiadóhivatalban.

Kávéház eladás.

Egy újonnan s izlésesen berendezett kávéház családai körülmények folytán azonnal eladó, esetleg ábrletbe vehető.

Czím megtudható e lap kiadóhivatalában.